

Univerzita Pardubice
Dopravní fakulta Jana Pernera

Správa a vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě

Bc. Radim Drábek

Diplomová práce

2016

Univerzita Pardubice
Dopravní fakulta Jana Pernera
Akademický rok: 2015/2016

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Radim Drábek**
Osobní číslo: **D15338**
Studijní program: **N3708 Dopravní inženýrství a spoje**
Studijní obor: **Dopravní management, marketing a logistika**
Název tématu: **Správa a vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě**
Zadávací katedra: **Katedra dopravního managementu, marketingu a logistiky**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Úvod

1. Charakteristika přestupků v silniční dopravě
2. Analýza vymáhání pokut z přestupků v silniční dopravě
3. Návrh efektivního vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě
4. Ekonomické zhodnocení navrhovaného řešení

Závěr

Rozsah grafických prací: **dle doporučení vedoucího**
Rozsah pracovní zprávy: **50 - 60 stran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:
dle pokynů vedoucí/ho práce

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jindřich Ježek, Ph.D.**
Katedra dopravního managementu, marketingu
a logistiky

Datum zadání diplomové práce: **30. listopadu 2015**
Termín odevzdání diplomové práce: **27. května 2016**

doc. Ing. Ivo Drahošský, Ph.D.
děkan

L.S.

doc. Ing. Libor Švadlenka, Ph.D.
vedoucí katedry

V Pardubicích dne 30. listopadu 2015

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 9/2012, bude práce zveřejněna v Univerzitní knihovně a prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 27. 11. 2016

Bc. Radim Drábek

Tímto bych rád poděkoval svému vedoucímu práce Ing. Jindřichu Ježkovi, Ph.D. za jeho odbornou pomoc, vstřícný přístup, podnětné a cenné rady, které mi pomohly při zpracování diplomové práce.

ANOTACE

Diplomová práce je zaměřena na vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě, včetně právní úpravy a analýzy možností způsobů vymáhání. Případové studie dokumentují uplatnění využívaných způsobů exekucí v praxi a objasňují rozdílnost nákladů vymáhání.

KLÍČOVÁ SLOVA

exekuce, dlužník, pohledávka, pokuta, přestupek

TITLE

The administration and recovery claims of road traffic offenses

ANNOTATION

This diploma thesis is focused on the recovery of offenses in the road transport including the legislation and the options of analysis concerning the enforcement methods. The case studies document the applications of used execution methods in practice and illustrate the diversity of cargo enforcement.

KEYWORDS

seizure, debtor, claim, fine, offence

OBSAH

ÚVOD	10
1 CHARAKTERISTIKA PŘESTUPKŮ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ.....	12
1.1 Pojem přestupku.....	12
1.2 Zavinění	12
1.3 Sankce	13
1.4 Řízení o přestupcích.....	14
1.5 Obecná charakteristika deliktů.....	17
1.6 Přestupky v silniční dopravě	17
1.6.1 Telefonování za jízdy	19
1.6.2 Nepřipoutání se bezpečnostním pásem	19
1.6.3 Překročení rychlosti	19
1.7 Společná ustanovení o správních deliktech.....	20
2 ANALÝZA VYMÁHANÍ POKUT Z PŘESTUPKŮ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ.....	21
2.1 Správní exekuce	21
2.2 Zásady správní a daňové exekuce	22
2.3 Správa pohledávek	23
2.4 PEST analýza	24
2.5 Evidence pohledávek	25
2.6 Daňová exekuce	26
2.6.1 Nařízení daňové exekuce	27
2.6.2 Odklad a zastavení daňové exekuce.....	27
2.7 Exekuční řízení - postižení majetkových práv	29
2.7.1 Daňová exekuce srážkami ze mzdy	30
2.7.2 Daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb	32
2.7.3 Daňová exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky	34
2.7.4 Daňová exekuce postižením jiných majetkových práv	35
2.7.5 Daňová exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí	35
2.7.6 Daňová exekuce prodejem movitých věcí	36
2.7.7 Daňová exekuce prodejem nemovitých věcí.....	36
2.7.8 Rozvrhové řízení	36
2.7.9 Náklady daňové exekuce.....	37

2.8	Exekuce prováděná prostřednictvím soudního exekutora.....	37
2.8.1	Způsoby provedení exekuce.....	38
2.8.2	Exekuční řízení.....	38
2.8.3	Průběh řízení	39
2.8.4	Výzva ke splnění vymáhané povinnosti.....	39
2.8.5	Náklady soudního exekutora.....	39
2.8.6	SWOT analýza	40
2.9	Uplatnění pohledávek v insolvenčním řízení	40
2.10	Vymáhání způsobem přihlášení nedoplatku do veřejné dražby	41
2.11	Uplatnění režimů vymáhání správními orgány	41
3	NÁVRH EFEKTIVNÍHO VYMÁHÁNÍ POHLEDÁVEK Z PŘESTUPKŮ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ.....	43
3.1	Modulační případ A	43
3.1.1	Přestupkové řízení.....	43
3.1.2	Vymáhací řízení - Daňová exekuce srážkami ze mzdy.....	46
3.2	Modulační případ B.....	48
3.2.1	Přestupkové řízení.....	48
3.2.2	Vymáhání	49
3.2.3	Plnění dluhu ve splátkách.....	50
3.2.4	Daňová exekuce prodejem movitých věcí (soupis).....	51
3.2.5	Dražba	52
3.3	Náklady vymáhacího řízení.....	54
3.3.1	Analýza nákladů dle režimu vymáhání	55
3.3.2	Souhrnný praktický příklad městského úřadu	59
3.3.3	Zhodnocení nákladů vymáhání	60
3.4	Návrh efektivního řešení	62
3.5	SWOT analýza – Celní správa	63
4	EKONOMICKÉ ZHODNOCENÍ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ.....	64
4.1	Náklady na upomínkové řízení správního orgánu versus soudního exekutora	65
4.2	Vymáhání správním orgánem versus soudním exekutorem.....	65
4.3	Dispozice institutů exekucí	66
4.4	Komparace nákladů vymáhání dle vymáhajících subjektů	67
	ZÁVĚR.....	69

POUŽITÁ LITERATURA.....	72
SEZNAM TABULEK.....	75
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	76
SEZNAM ZKRATEK.....	77
SEZNAM PŘÍLOH.....	78

ÚVOD

Tématem diplomové práce je správa a vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě. Jestliže termín pohledávka obecně představuje nárok věřitele na plnění od dlužníka, pak v rovině správního řízení se jedná o plnění, vzniklé z pokut či nákladů řízení, uložených v rámci přestupkového řízení. Dlužníkem je tedy osoba, která ve stanovené výši a lhůtě, nespĺnila povinnost, jež jí byla uložena rozhodnutím. Na druhé straně věřitelem je subjekt, tedy správní orgán, který o provinění a pokutě rozhodl.

Nejvíce využívanou dopravou v České republice je doprava silniční a to zejména v souvislosti s migrací osob dojíždějícími za prací vlastním dopravním prostředkem. Zákon o silničním provozu byl od svého vzniku, tj. od roku 2001, více jak čtyřicetkrát novelizován a upravuje jednak práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích, ale i pravidla, tedy zákonitosti provozu na pozemních komunikacích, ale je i stěžejní právní normou pro vymezení přestupků v silniční dopravě, včetně skutkových podstat a sankcí. Kompetence k projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního předpisu, tedy zákona o přestupcích, byly citovanou právní normou dány obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. S řadou úprav a doplněním zákona o silničním provozu úzce souvisí i modifikace přestupků v silniční dopravě, včetně ukládání sankcí.

V úvodní teoretické části práce budou charakterizovány přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích včetně jejich projednávání a ukládání sankcí za provinění. V další části práce budou specifikovány instrumenty, které je možné využít pro vymáhání pohledávek, vzniklých z neuhrazených pokut a nákladů, uložených v rámci přestupkového řízení, tj. exekuce vedená správním orgánem dle daňového řádu nebo exekuce prostřednictvím soudního exekutora.

Ve třetí části budou vysvětleny faktické procesní postupy v rámci přestupkového a vymáhacího řízení, včetně procesních postupů správního orgánu. Detailně jsou pak pomocí případových studií na modulových příkladech interpretovány standardní situace, které v praxi při vymáhacím procesu nastávají. Současně bude provedena i analýza nákladů vymáhacího řízení, které jdou k tíži dlužníka a tento je povinen tyto nahradit spolu s vymáhanou dlužnou částkou. Stěžejní částí bude komparace těchto nákladů při režimu daňové exekuce, řešené správním orgánem a exekuce prostřednictvím soudního exekutora. V návaznosti na rozbor nákladů soudního exekutora a nepoměrnou výši nákladů exekuce správního orgánu

a soudního exekutora bude navrženo řešení, jak nezatěžovat občany obce neúměrnými náklady.

Závěrečná část práce bude zaměřena na vyhodnocení navrhovaných řešení v kontextu možností a schopností či dispozic správního orgánu a soudního exekutora v rámci vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě a rovněž i zhodnocení nákladů spojených s vymáháním.

V návaznosti na rozbor procesu vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě bude cílem práce návrh řešení pro efektivní vymáhání, včetně zhodnocení nákladů, které jdou k tíži dlužníka.

Údaje a data pro tuto práci byla získávána ze zákonných předpisů a norem, relevantních veřejných databází justice, ministerstva vnitra, ministerstva dopravy, exekutorské komory a webových stránek obcí a krajů.

1 CHARAKTERISTIKA PŘESTUPKŮ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

Základní právní normou pro provoz na pozemních komunikacích je zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdější předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), který upravuje práva a povinnosti účastníků na pozemních komunikacích a zejména pravidla silničního provozu, včetně postihů, pokud jsou předpisy porušeny. Přestupky, kterých se fyzická osoba dopustí, při provozu na pozemních komunikacích jsou upraveny v zákoně o silničním provozu (Česko, 2000a) v § 125c Hlava VI, část první. Další právní normou je zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), který vymezuje základní pojmy vztahující se k přestupkům a upravuje procesní postup při řízeních o přestupcích, druhy sankcí a podmínek pro jejich ukládání.

Dle ustanovení § 124 odstavec 5 zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) projednává přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu (zákon o přestupcích) obecní úřad obce s rozšířenou působností.

1.1 Pojem přestupku

Dle zákona o přestupcích (Česko, 1990) se přestupkem rozumí zaviněné jednání konkrétní osoby, které ohrožuje nebo porušuje zájem společnosti za předpokladu, že je za přestupek výslovně označeno v v citovaném zákoně nebo v jiném zákoně.

1.2 Zavinění

Podle Varvařovského (2012) je nezbytnou podmínkou přestupkového práva zavinění. Zaviněním se obecně rozumí vnitřní psychický stav pachatele ke skutečnostem, které zakládají přestupek, zejména k jednání, jímž se porušuje, nebo alespoň ohrožuje chráněný zájem nebo chráněný právní vztah. Zákon rozlišuje zavinění z nedbalosti a úmyslné zavinění. Dle § 3 zákona o přestupcích (Česko, 1990), k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Jestliže se v takovémto případě podaří prokázat úmysl, bude to mít vliv toliko na výši pokuty, bude-li jako druh sankce využita.

Podle Varvařovského (2012), zákon výslovně vyžaduje, že je třeba úmyslného zavinění, musí se tento úmysl jako jeden z druhů zavinění prokázat. Případné neprokázání úmyslného zavinění má tudíž za následek pouze občanskoprávní odpovědnost, tj.

odpovědnost za škodu poškozenému, nikoli deliktní odpovědnost. Odpovědností za přešupek z hlediska jeho pachatele se rozumí jeho povinnost strpět sankci stanovenou normou správního práva. Z hlediska orgánu veřejné správy pak možnost, že pachatel přešupku bude v přešupném správním řízení uznán vinným za přešupek a že mu bude uložena sankce.

1.3 Sankce

Podle zákona o přešupcích (Česko, 1990) jsou sankce tresty ukládané státem zřízeným orgánem za protiprávní jednání, které náš právní řád výslovně označuje jako přešupek. Podstatou sankce je újma, která vzniká pachateli přešupku za jednání v minulosti a současně se jí vyslovuje pachatelovo morální odsouzení.

V § 11 zákona o přešupcích (Česko, 1990, § 11) jsou rozlišovány čtyři druhy sankcí, a to:

- „*napomenutí*,
- *pokutu*,
- *zákaz činnosti*,
- *propadnutí věci*.“

Nejběžněji využívanou sankcí je podle zákona **pokuta**, která je ukládána tehdy, pokud by pouhé projednání věci před správním orgánem či napomenutí nesplnilo svoji funkci. Pokutá má funkci jak represivní (peněžité plnění, jakožto trest za porušení zákonných povinností), tak i plní funkci preventivní a je ukládána rozhodnutím, které krom esenciálních náležitostí musí obsahovat výrok, výši částky, číslo účtu ve prospěch kterého má být sankce zaplácena a zejména i lhůtu, ve které je nezbytné pokutu uhradit. V **blokovém řízení** dle § 84 zákona o přešupcích (Česko, 1990) lze uložit pokutu do 5 000 Kč, pokud tento zákon nebo jiný zákon nepřipouští uložit v takovém řízení pokutu vyšší, a v **příkazném řízení** dle § 87 zákona o přešupcích (Česko, 1990) až do výše 10 000 Kč.

Podle zákona o přešupcích (Česko, 1990) lze každý druh sankce uložit samostatně nebo s jinou sankcí, i když zákaz činnosti nelze uložit za každý přešupek, ale pouze za přešupky, u nichž je to výslovně uvedeno ve zvláštní části zákona o přešupcích. Společnou sankci nelze uložit v případě, kdy bude uloženo napomenutí spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přešupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přešupku.

Při určení druhu sankce a její výše se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

1.4 Řízení o přestupcích

Podle správního řádu (Česko, 2004) je přestupkové řízení zvláštním druhem správního řízení. Správní řízení je souhrn právních norem, které vymezují postavení subjektů tohoto řízení, jejich práva a povinnosti, a jejich prostřednictvím se řídí proces projednávání a vyřizování přestupků. Smyslem jednotlivých ustanovení tohoto procesu je, aby bylo účelně, bez zbytečných průtahů, ale objektivně zjištěno, zda došlo ke spáchání přestupku, kdo jej spáchal, za jakých okolností a jakou sankci je třeba uložit pachateli spáchaného přestupku.

Podle správního řádu (Česko, 2004) se v řízení o přestupcích postupuje u všech procesních institutů, pro které zákon o přestupcích nestanoví speciální úpravu.

Příslušnost orgánů k řízení o přestupcích je stanovena zákonem o přestupcích, podle kterého přestupky projednávají:

- obecní úřady nebo zvláštní orgány obcí,
- jiné správní orgány, stanoví-li tak zákon.

Dle zákona o přestupcích (Česko, 1990) obce projednávají přestupky proti pořádku ve státní správě ve věcech, které jsou jim svěřeny, přestupky proti pořádku v územní samosprávě, přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti majetku, jakož i přestupky proti občanskému soužití, ale i přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností projednávají přestupky ve věcech, které spravují, a ostatní přestupky, pokud k jejich projednání nejsou příslušné jiné správní orgány.

Některé druhy přestupků, tak jak je stanoveno zákonem o přestupcích a zákonem o silničním provozu, lze projednat v tzv. „zkráceném řízení“, jímž je blokové a příkazní řízení.

Blokové řízení při tomto druhu řízení je udělována bloková pokuta „na místě zaplacená“ nebo bloková pokuta „na místě nezaplacená“, a to při splnění podmínky, že řidič si je svého provinění vědom a se sankcí souhlasí. Blokové řízení je možné vést pouze za předpokladu, že je přestupek spolehlivě zjištěn a k jeho vyřešení nepostačí pouhá domluva. Přestupce tím, že přijme blok, či uložení blokové pokuty souhlasí se svou vinou a rozhodnutí je pravomocné ihned. Blokovou pokutu je možno zaplatit „na místě“, jedná se o blok na místě

zaplacený, případně lze přijmout blok na místě nezaplacený a sankci uhradit ve stanovené lhůtě ve prospěch účtu, který je na bloku uveden. V případě, že není peněžitá částka uhrazena ve stanovené výši a lhůtě, je pokuta vymáhána formou exekučního řízení.

Příkazní řízení je forma řízení, v rámci kterého jsou rozhodujícím orgánu známy veškeré skutečnosti týkající se provinění a není o tomto provinění dalších pochybností. V rámci příkazního řízení lze projednat bez dalších úkonů (ústního jednání a dokazování) a současně není pochybností o tom, že se obviněný přestupku dopustil a daný skutek nebyl řešen v blokovém řízení.

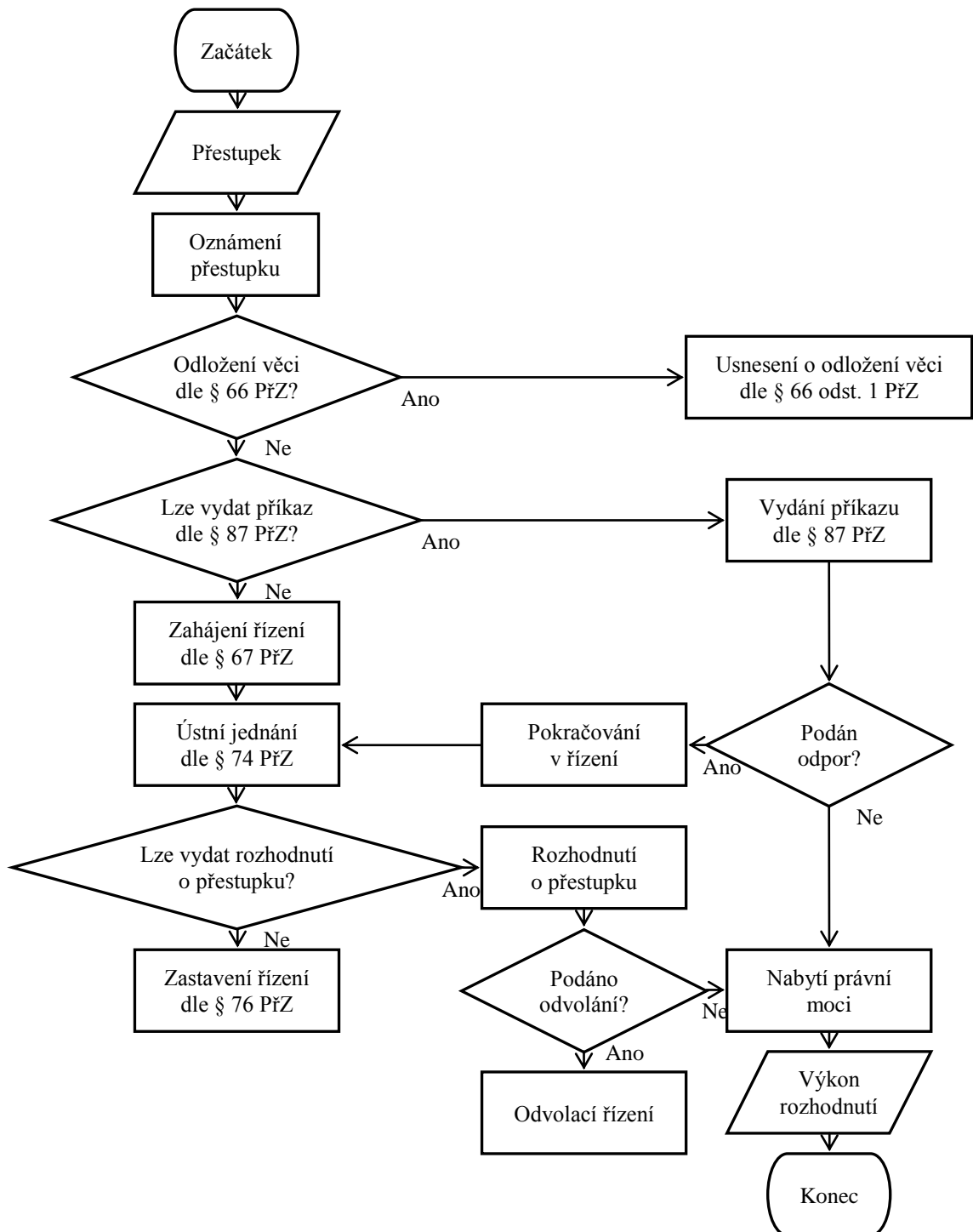
Pokud není jednání osoby, které je klasifikováno jako přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vyřešeno přímo na místě, kde se skutek stal, pak o míře zavinění, druhu dopravního přestupku a uložené sankci rozhoduje správní orgán v písemné formě příkazem o uložení pokuty.

Příkaz má podobu a náležitosti dle (Česko, 2009) jako rozhodnutí o přestupku:

- oznamuje se vždy písemnou formou,
- lze proti němu podat opravný prostředek, jenž je v příkazním řízení označován jako tzv. odpor (obdoba odvolání) v zákonem stanovené 15 denní lhůtě,
- není uložena povinnost náhrada nákladů řízení,
- příkazem lze uložit napomenutí a pokutu do maximální výše 10 000 Kč,
- pokud přestupce s příkazem souhlasí a není důvodu podávat odpor, má příkaz účinky pravomocného rozhodnutí (exekuční titul),
- včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v prvoinstančním řízení (ústní jednání, dokazování), avšak není možno uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce než byla uvedena v příkaze, nicméně je-li přestupce přesto uznán vinným z přestupku, je již v tomto řízení ukládána náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Po **zahájení řízení** je správním orgánem nařizováno **ústní jednání**, v rámci kterého účastník „vypovídá“ rozhodné skutečnosti vážící se ke spáchanému přestupku. Po zhodnocení všech skutečností a okolností vydává správní orgán **rozhodnutí o přestupku**, je-li naplněna skutková podstata přestupku a správním orgánem je shledána vina, nebo pokud tomu tak není, pak může správní orgán řízení zastavit. V rámci rozhodnutí o vině rozhoduje správní orgán i o uložení nákladů řízení, které jsou stanoveny dle zákonných ustanovení ve výši 1 000 Kč. Proti rozhodnutí o vině lze podat opravný prostředek, tj. odvolání.

Jednotlivé fáze přestupkového řízení, včetně možností, které mohou v řízení o přestupcích nastat, jsou obsahem níže uvedeného vývojového diagramu v obrázku 1 „Vývojový diagram o projednání přestupku“.

Obrázek 1 Vývojový diagram o projednání přestupku (Česko, 1990, upraveno autorem)

1.5 Obecná charakteristika deliktů

Horzinková a Novotný (2012) uvádějí, že správními delikty v právním slova smyslu právní delikt, se obecně rozumí čin porušující zákon nebo jiný obecně závazný právní předpis. Je to tedy protiprávní jednání, z něhož vzniká nebo alespoň může vzniknout fyzické nebo právnické osobě nebo společnosti újmy, nejčastěji hmotná, na zdraví, mravní újma.

Přestupky, které jsou v pravomoci obcí, jiných orgánů státní správy, policie a jsou řešeny na základě jiných právních norem než trestního zákoníku, se zpravidla řeší dle zákona o přestupcích.

1.6 Přestupky v silniční dopravě

Přestupky v silniční dopravě jsou vymezeny zákonem o silničním provozu (Česko, 2000a). Přestupkem v silniční dopravě je takřka každé porušení pravidel silničního provozu, tak jak je definuje příslušené ustanovení § 125c silničního zákona a které způsobí fyzická osoba.

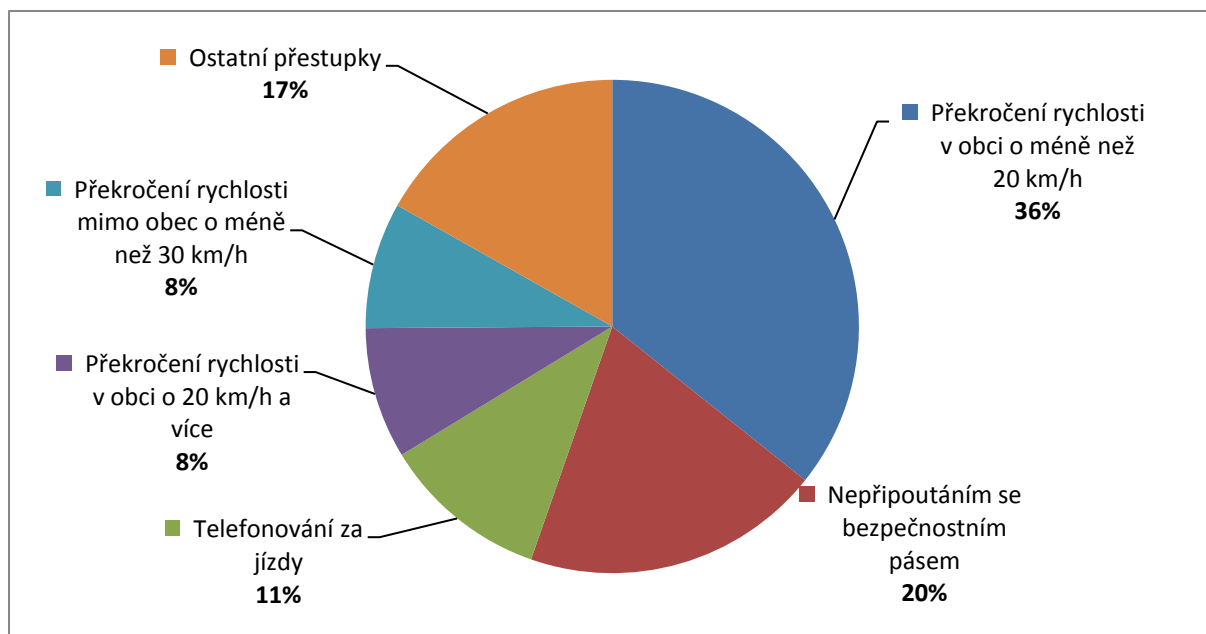
Nejvíce evidovaných přestupků v silniční dopravě se týká přestupku vztahujícímu se k překročení nejvyšší dovolené rychlosti a to ať již v obci či mimo obec, k přestupku nepřipoutání se bezpečnostním pásem či užitím ochranné přilby a k přestupku telefonování za jízdy. Počet spáchaných a evidovaných přestupků v roce 2015, týkající se nejen překročení rychlosti, je dle posloupnosti uveden spolu s bodovým hodnocením a výší sankce v tabulce 1.

Tabulka 1 Nejčastěji evidované přestupky v roce 2015

	Jednání	Body	Počet přestupků	Výše pokuty
1	při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h ⁻¹	2	159 475	od 1 500 Kč do 2 500 Kč
2	porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nebo užit ochrannou přilbu	3	87 678	od 1 500 Kč do 2 500 Kč
3	při řízení vozidla drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení	2	48 894	od 1 500 Kč do 2 500 Kč
4	při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 20 km.h ⁻¹ a více	3	38 413	od 2 500 Kč do 5 000 Kč
5	při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o méně než 30 km.h ⁻¹	2	36 965	od 1 500 Kč do 2 500 Kč
6	ostatní přestupky	-	75 173	-

Zdroj: Ministerstvo dopravy (2015), upraveno autorem

Souhrn nejčastěji evidovaných přestupků v roce 2015, tak jak jsou uvedeny v tabulce 1, jsou pro dokreslení zpracovány graficky s procentuálním vyjádřením podílu evidovaných přestupků na obrázku 2.

Obrázek 2 Vyjádření procentuálních podílů evidovaných přestupků (Ministerstvo dopravy, 2015, upraveno autorem)

Fyzická osoba se podle zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) může svým nepatřičným jednáním a chováním na pozemních komunikacích dopustit následujících dopravních přestupků:

- souvisejících s registrační značkou,
- v souvislosti s řízením technicky nezpůsobilého vozidla,
- řízení vozidla bez příslušných dokladů,
- telefonování za jízdy,
- překročení rychlosti,
- jízda na červenou,
- ohrožení chodce,
- zákaz předjíždění,
- nedání přednosti v jízdě,
- zakázaný vjezd na železniční přejezd,
- jízda v protisměru na dálnici, couvání a otáčení na dálnici,
- stání na místě pro invalidy a neoprávněné užití označení pro invalidy,

- v souvislosti se způsobem dopravní nehody.

Konkrétní skutkové podstaty jednotlivých přestupků jsou vymezeny v příloze A. V tabulce 1 na straně 17 je výčet nejčastějších přestupků včetně bodů a výše pokuty, které byly evidovány v České republice roce 2015.

1.6.1 Telefonování za jízdy

V rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) se přestupku dopustí řidič, který drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Zákon nezakazuje samotné telefonování za jízdy, ale pouze držení telefonu či jiného zařízení. Řidič za jízdy smí používat například GPS navigaci či tzv. hands free. Řidič by proto měl být potrestán pouze tehdy, pokud je mu prokázáno, že věc, kterou držel, byl skutečně telefon či podobné zařízení.

1.6.2 Nepřipoutání se bezpečnostním pásem

Řidič musí dle zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Pokud řidič není připoután, hrozí mu pokuta 1 500 Kč až 2 500 Kč, na místě do 2 000 Kč. Současně mu jsou přičteny 3 body.

1.6.3 Překročení rychlosti

Překročení rychlosti je nejčastějším dopravním přestupkem. Jeho závažnost je určena tím, o kolik byla nejvyšší povolená rychlost překročena, zohledňuje se i to, zda byl rychlostní limit překročen v obci nebo mimo obec. Hrozící sankce za tuto formu provinění a počet bodů, které jsou řidiči sraženy, vyplývá z níže uvedených tabulek 2 a 3.

Tabulka 2 Překročení rychlostních limitů v obci

Skutková podstata	Hrozící sankce		Počet bodů
	Blokové řízení	Správní řízení	
Překročení rychlosti o méně než 20 km/h	pokuta 1 000 Kč	pokuta 1 500 Kč až 2 500 Kč	2
Překročení rychlosti o 20 km/h a více, a méně než 40 km/h	pokuta 2 500 Kč	pokuta 2 500 Kč až 5 000 Kč	3
Překročení rychlosti o 40 km/h a více	nelze projednat v blokovém řízení	pokuta 5 000 Kč až 10 000 Kč a zákaz řízení od 6 do 12 měsíců	5

Zdroj: Dopravní přestupky (2016a), upraveno autorem

Podle zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) se o přestupek jedná, překročí-li řidič nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 50 km.h⁻¹

a více. Překročí-li nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více. Překročí-li nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹.

Tabulka 3 Překročení rychlostních limitů mimo obec

Skutková podstata	Hrozící sankce		Počet bodů
	Blokové řízení	Správní řízení	
Překročení rychlosti o méně než 30 km/h	pokuta 1 000 Kč	pokuta 1 500 Kč až 2 500 Kč	2
Překročení rychlosti o 30 km/h a více, a méně než 50 km/h	pokuta 2 500 Kč	pokuta 2 500 Kč až 5 000 Kč	3
Překročení rychlosti o 50 km/h a více	nelze projednat v blokovém řízení	pokuta 5 000 Kč až 10 000 Kč a zákaz řízení od 6 do 12 měsíců	5

Zdroj: Dopravní přestupky (2016a), upraveno autorem

1.7 Společná ustanovení o správních deliktech

Pokuta za spáchaný správní delikt se podle zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) vyměří dle závažnosti a způsobu spáchání a následků, za nichž byl správní delikt spáchán. Za správní delikt právnická osoba neodpovídá, pokud prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Jestliže příslušný orgán nezačal řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, odpovědnost za správní delikt zaniká, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán.

Správní delikty v prvním stupni projednává v přenesené působnosti obecní úřad obce s rozšířenou působností podle působnosti stanovené v § 124 odst. 5 písmeno j) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a).

Pokuty za přestupky vybírá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

2 ANALÝZA VYMÁHANÍ POKUT Z PŘESTUPKŮ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

Česká republika je podle ústavního zákona č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD (Česko, 1991) rozdělena na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky, tak jak vyplývá z článku 99 hlavy VII Listiny základních práv a svobod. Tyto územní samosprávné celky jsou územními společenstvími občanů, které mají právo na samosprávu, tak jak je zakotveno v článku 100 Listiny základních práv a svobod. Jak v článku 101 citované listiny, tak i v zákoně o obcích je vymezeno, že územní samosprávné celky jsou veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek, se kterým dle vlastního rozpočtu hospodaří.

Při výkonu činnosti obce je nutné rozlišovat status kompetencí, tj. zda je výkon veřejné zprávy vykonáván v samostatné či přenesené působnosti.

Provazníková (2009) uvádí, že pokud jsou na základě zákona některé z funkcí či pravomocí státem přeneseny na orgány města či obce za účelem výkonu v určitém rozsahu specifické činnosti, pak se jedná o obce či města vykonávající funkce státní správy v tzv. **přenesené působnosti**. Obec či město je tak vykonavatelem státní moci a jedná se například o přenos výkonu z ministerstev na obce či města pro řízení o přestupcích, vydávání dokladů (občanských průkazů a pasů) apod.

2.1 Správní exekuce

Ve správním řádu (Česko, 2004), je v hlavě XI upravena exekuce, tedy řízení, které bezprostředně navazuje na řízení nalézací. Pokud bylo v řízení nalézacím správním orgánem vydáno rozhodnutí s uložením povinnosti peněžitého či nepeněžitého charakteru a tato nebyla účastníkem řízení, tedy povinným, dobrovolně ve stanovené lhůtě splněna, pak je z moci úřední postupováno právě dle příslušných ustanovení uvedeného zákona.

Podkladem pro správní exekuci je podle Hrabáka a Nahodila (2006) **exekuční titul**, tj. zpravidla rozhodnutí vydané správním orgánem v prvním stupni, které je pravomocné a vykonatelné. Institut, který je k faktické exekuci pověřen či ji současně vykonává, je označován exekučním správním orgánem. Hlavními účastníky exekučního řízení jsou zejména povinný, tedy osoba, které byla rozhodnutím uložena povinnost a oprávněným je instituce či osoba, které přísluší právo peněžitého plnění.

Postup pro vymáhání dlužných částek, mající původ v neuhrazených pokutách a blokových pokutách není v § 106 správního řádu (Česko, 2004, § 106) vymezeno a je zcela odkazováno na daňový řád, když § 106 správního řádu (Česko, 2004, § 106) uvádí, že „pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní, tj. exekuce daňová.“

2.2 Zásady správní a daňové exekuce

Nejen při exekuci dle správního řádu, ale v celém správním řízení je nutností při každém úkonu řídit se i základními pravidly, které jsou v právních normách označovány jako tzv. zásady. Ve správním řádu jsou zásady upraveny v § 103 až § 105 citovaného zákona (Česko, 2004) a v daňovém řádu jsou pak zakotveny principy v hlavě II (Základní zásady správy daní), konkrétně v § 5 až 9 § citované právní normy (Česko, 2009).

Pro správní exekuci je podle Skulové a kol. (2008) směrodatná zejména **zásada dispoziční** a **zásada projednací**, z nichž vychází prvotní úkol správního orgánu, tj. učinit zjištění, zdali pro správní exekuci jsou splněny jak podmínky, tak i předpoklady, tedy zejména zda existuje exekuční titul. Další zásada, spadající do obecných zásad, je **zásada rovnosti stran**, kterou je stanoveno nejen rovné právo účastníků řízení, ale i povinnosti jak věřitele, tak i dlužníka a ani jeden nesmí být zvýhodněn či případně nadřazen.

Příznačné zásady, které přísluší exekuci dle správního řádu (Česko, 2004), potažmo řádu daňového (Česko, 2009), jsou:

- **zásada zákonnosti**, dle které je správní orgán povinen postupovat dle zákonných ustanovení, tj. jak aktuálních zákonů, tak i jiných právních předpisů; právě u správní exekuce, vedené na peněžitá plnění, je ve správním řádu odkazováno na normativní postupy pro správu daní a použijí se ustanovení uvedená v daňovém řádu,
- **zásada rychlosti a hospodárnosti** je zásadou tzv. procesní ekonomie, kdy správní orgán je povinen činit úkony bez zbytečné prodlevy a neobcházet bezdůvodně lhůty přiměřené a zákonné; současně je povinností správního orgánu postupovat tak, aby nedocházelo ke vzniku bezdůvodných a neopodstatněných nákladů,
- **zásada přiměřenosti** neboli proporcionality, klade důraz na obsah rozhodnutí správního orgánu a zejména důraz na procesní postupy,
- **zákazu zneužití správního uvážení** (také označována jako zásada zákazu zneužití pravomoci) jejíž interpretací správním orgánům náleží uplatňovat pravomoc v takovém smyslu, k němuž jim byla zákonem svěřena a v takovém rozsahu, v jakém jim byla rovněž svěřena.

2.3 Správa pohledávek

Úprava postupu při správě a vymáhání peněžitých pohledávek vzniklých na základě nesplnění povinnosti vyplývajícího z pravomocného a vykonatelného rozhodnutí není kompaktně v právních předpisech zakotvena, avšak v souvislosti s vymáháním pokut uložených ve správním řízení je procesní postup upraven generálně v několika zákonech, v rámci kterých je na další ustanovení odkazováno, případně jich je užíváno paralelně.

Procesní postup při správě a vymáhání peněžitých pohledávek je upraven následujícími zákony:

- zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), ze kterého je zřejmé, že obec vybírá a vymáhá pokuty, výnos pokut uložených obcí je příjmem obce, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, tak jak je uvedeno v ustanovení § 148 odst. 3,
- zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ze kterého vyplývá, konkrétně z ustanovení § 106 dílu 2 (Česko, 2004, § 106) „Exekuce na peněžitá plnění“ hlavy XI, že *„exekučním správním orgánem je obecný správce daně místně příslušný a pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní“*, tj. je postupováno v souladu s daňovým řádem,
- zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém jsou zakotveny prostředky k postupu provedení exekuce vlastními silami, tj. daňovou exekucí, dle kterých správce pohledávky nařizuje exekuci postihující pohledávky na peněžní prostředky daňových dlužníků,
- zákonem č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“), upravuje postup soudů a účastníků řízení, který je využíván podpůrně v návaznosti na daňový řád odkazující na použití občanského soudního řádu tehdy, nestanoví-li daňový řád výslovně něco jiného a to v kterékoliv jeho části,
- zákonem č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), subsidiárně k občanskému soudnímu řádu, jehož se užije tehdy, kdy exekuční řád nemá zvláštní ustanovení, exekuční řád mimo jiné obsahuje i ustanovení, vztahující se k soudním exekutorům a exekucím prováděných právě soudními exekutory,
- zákonem č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který v odst. 2 ustanovení § 8 uvádí (Česko, 2012, § 8), že *„Celní úřad je obecným správcem daně podle správního řádu a vykonává správu placení“*

peněžitých plnění v rámci dělené správy, která jsou příjmem státního rozpočtu, státních fondů nebo rozpočtů územních samosprávných celků“ v návaznosti na ustanovení § 106 odst. 1 a 2 správního řádu, kdy obecný správce daně, tedy Celní úřad, provede na žádost obecního úřadu exekuci.

Pro vymáhání pokut s odkazem na shora citované právní normy platí, že správce pohledávky postupuje zcela v souladu se správním řádem, který stanovuje, že i když je sankce udělena postupem dle správního řádu, pak vykonávací řízení, tj. vymáhání uložených pokut se řídí daňovým řádem.

Obecný **postup pro vymáhání nezaplacených pokut** (dále jen „pohledávky“) spočívá v následujících úkonech prováděných správcem pohledávky, potažmo vymáhajícím orgánem:

- rozhodnutí o pokutě, uložené věcně a místně příslušným orgánem je evidováno u příslušného orgánu obce, který tuto pokutu uložil (např. Městská policie, Odbor dopravně správních agend apod.) až do té doby, pokud rozhodnutí není pravomocné a vykonatelné, tj. i co se týče pokut udělených v blokovém řízení, v rámci kterého byl vydán blok na pokutu na místě nezaplacenou,
- shledá-li správní orgán, že pokuta nebyla ve stanovené lhůtě a výši povinným uhrazena, předá pravomocné a vykonatelné rozhodnutí k vymáhání odboru či oddělení, které má ve svém referátu správu a vymáhání pohledávek (oddělení právní nebo ekonomické, odbor vymáhací, příp. veřejných zakázek apod.).

2.4 PEST analýza

Pro rozbor prostředí, potažmo faktorů vnějšího okolí, které mají vliv na činnost správního orgánu v rámci činnosti vymáhání pohledávek lze využít PEST analýzy.

Jedná o následující faktory:

- **Politicko – právní faktory**
 - legislativa:
 - zákon o obcích,
 - správní řád,
 - daňový řád,
 - občanský soudní řád,
 - exekuční řád,
 - zákon o Celní správě České republiky.

- **Ekonomické faktory**
 - nezaměstnanost v obci,
 - rozpočet obce,
 - množství pohledávek obce z přestupků v silniční dopravě,
 - množství pohledávek obce.

- **Sociální faktory**
 - počet obyvatel obce,
 - věkový profil obyvatelstva,
 - vzdělanost obyvatelstva,
 - úroveň zdravotní péče v obci,
 - zdravotní stav obyvatelstva,
 - úroveň služeb v obci,
 - mobilita.

- **Technologické faktory**
 - technická vybavenost obce,
 - vzdělání zaměstnanců,
 - praktické zkušenosti zaměstnanců,
 - existence smluvních vztahů uzavřených s exekučními kancelářemi.

Z uvedené PEST analýzy vyplývá a je nepochybné, že v politickém prostředí ovlivňuje činnost správního orgánu v rámci vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě zejména legislativa. Ekonomickému prostředí pak dominuje počet pohledávek předaných k vymáhání a v sociálním prostředí převažuje demografická struktura obyvatel. Technologie ovlivňuje správní exekuci v technické vybavenosti obce a existenci smluvních vztahů uzavřených s exekučními kancelářemi.

2.5 Evidence pohledávek

Správce pohledávek, zabývající se vymáháním pohledávek (dále jen „správní exekutor“) po převzetí pravomocného a vykonatelného rozhodnutí, zanesse pohledávku do evidence pohledávek správního orgánu, zpravidla v elektronické podobě. Pohledávku spolu s dalšími skutečnostmi či listinami, ze kterých vyplývají údaje nezbytné pro vymáhání (např. telefonní či emailový kontakt na dlužníka, zaměstnavatel, číslo účtu, údaje

o majetkových poměrech apod.) po celou dobu eviduje a monitoruje až do doby jejího úplného zaplacení či případného vyřazení.

S odkazem na zákonné normy postupuje správce pohledávek ve smyslu s ustanovení § 175 až § 232 daňového řádu s odkazem na použití občanského soudního řádu a pohledávky vzniklé z titulu nezaplacené pokuty lze dle § 175 daňového řádu (Česko, 2009, § 175) vymáhat následujícími způsoby:

- *„daňovou exekucí,*
- *zabezpečit vymáhání prostřednictvím soudního exekutora,*
- *uplatnit pohledávky v insolvenčním řízení,*
- *přihlásit pohledávku do veřejné dražby.“*

Správce pohledávky může dle uvážení a volby vzhledem k výši a dobytnosti pohledávky volit takový způsob vymáhání, při kterém náklady, které vzniknou v souvislosti s vymáháním, nebudou ve zjevném nepoměru k výši dlužné částky, neboť náklady řízení jdou k tíži dlužníka. Pokud není vedeno insolvenční řízení a zahájena veřejná dražba, pak lze ze strany správce pohledávky vést exekuci pomocí dvou institutů a to buď daňovou exekucí, nebo prostřednictvím soudního exekutora.

2.6 Daňová exekuce

Daňová exekuce představuje ohleduplný přístup vymáhacího orgánu vzhledem k nákladům řízení, které sebou nese a které jdou k tíži dlužníka, proto je tento postup považován za postup nejvhodnější pro vedení exekučního řízení.

Při daňové exekuci platí, že není-li stanoveno v daňovém řádu něco jiného, je postup při daňové exekuci veden dle občanského soudního řádu, ve kterém jsou upravena zejména práva a povinnosti dlužníka, případně třetí osoby, tzv. poddlužníka.

Daňovou exekuci lze v souladu s ustanovením § 178 daňového řádu (Česko, 2009, § 178) provést následujícími způsoby:

- *„srážkami ze mzdy,*
- *příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb,*
- *příkázáním jiné peněžité pohledávky,*
- *postižením jiných majetkových práv.*
- *prodejem movitých věcí,*
- *prodejem nemovitých věcí.“*

2.6.1 Nařízení daňové exekuce

Řízení tohoto typu exekuce je zahájeno okamžikem, kdy je vydán správcem pohledávky exekuční příkaz. Není tedy podstatné a rozhodující, kdy je příkaz doručen dlužníkovi či poddlužníkovi, ale kdy byl exekuční příkaz vydán.

Podle Kopřivy a Novotného (2013) **exekuční příkaz** vydává správce pohledávky a je to rozhodnutí, kterým nařizuje správce pohledávky daný způsob exekuce. Je vydáván v příslušném počtu vyhotovení a musí splňovat požadavky formy rozhodnutí, tj. krom obecných náležitostí zejména výrok musí obsahovat:

- způsob provedení exekuce,
- výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována,
- výši nákladů,
- odkaz na exekuční titul (zákonem není správci pohledávky uloženo zasílat v kopii současně s exekučním příkazem i exekuční titul, postačí pouze odkaz na rozhodnutí s uvedením zejména čísla jednacího, data vydání spolu s právní mocí).

Exekuční příkaz doručuje podle Kopřivy a Novotného (2013) správce pohledávky dlužníkovi a případně poddlužníkovi, jakožto dalšímu příjemce rozhodnutí při zachování doručovacích pravidel, tj. doručování buď elektronickou poštou do datové schránky, nebo doporučenou poštou k rukám příjemců. Proti exekučnímu příkazu není možno uplatnit opravný prostředek, tedy podat odvolání. Práva a povinnosti, včetně řádného a včasného plnění povinností dlužníka a poddlužníka (je oprávněn nakládat s majetkovými právy dlužníka) jsou vymezeny v exekučním příkazu. **Poddlužník** je tak subjekt či osoba, vůči které má dlužník pohledávku a jedná se zpravidla o zaměstnavatele dlužníka, poskytovatele platebních služeb u kterého má dlužník zřízen a veden bankovní účet.

2.6.2 Odklad a zastavení daňové exekuce

Správce pohledávky může na základě návrhu dlužníka či z moci úřední daňovou exekuci **odložit částečně nebo zcela**, a to v souvislosti s rozhodnými skutečnostmi, které v průběhu exekučního řízení nastaly. Jedná se o následující indicie, které jsou zakotveny v ustanovení § 181 daňového řádu (Česko, 2009, § 181):

- *„šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce,*
- *vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí,*
- *šetří-li se podmínky pro posečkání úhrady pohledávky.“*

Důvodem pro odklad či posečkání jsou skutečnosti zvláštního zřetele hodné, tj. takové důvody, které postaví dlužníka do takové situace, že by provedená exekuce měla nejen

pro samotného dlužníka, ale i případně pro příslušníky jeho rodiny následky (tzv. sociální důvody) a dlužník byl exekučním řízením vážně poškozen, tak jak vyplývá z ustanovení § 266 odst. 1 občanského soudního řádu (Česko, 1963).

Pokud odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena lze vedenou exekuci **zastavit částečně nebo zcela**, tak jak vyplývá jednak z ustanovení § 106 daňového řádu (Česko, 2009), (např. ten, o jehož právech a povinnostech má být rozhodnuto, zanikl bez právního nástupce, nebo zemřel bez dědice) a zejména pak z ustanovení § 181 daňového řádu (Česko, 2009, § 181), tj.:

- *„pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky (tj. důvodu rozhodující pro zastavení vznikly již před nařízením exekuce),*
- *odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena (např. byl zrušen exekuční titul – rozhodnutí),*
- *povolí posečkání úhrady nedoplatku (exekuce je buď odložena či zastavena), bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci (exekuce byla vedena pro majetek, který nemůže být předmětem exekuce),*
- *zaniklo právo vymáhat nedoplatek (v zákonem stanovené lhůtě zaniklo právo pohledávku vymáhat),*
- *předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů (zpeněžení či výtěžek nepokryje náklady exekuce),*
- *pokračování v daňové exekuci by bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi (nepoměr výtěžku a formy vymáhání),*
- *dlužník, jehož mzda je exekučována, nepobírá nejméně po dobu jednoho roku mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny,*
- *bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo*
- *je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat (lze exekuční řízení zastavit, kde existuje závažný důvod pro zastavení a není vymezen v popsáných ustanoveních pod jednotlivými body tohoto odstavce).“*

O odložení či zastavení exekuce dle Kopřivy a Novotného (2013) je vyhotoveno rozhodnutí, jež opět musí obsahovat náležitosti dle ustanovení § 102 daňového řádu a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky a je tak pravomocné doručením. Rozhodnutí je zasláno shodnou formou a shodným adresátům jako při zasílání exekučního příkazu.

Kobík a Kohoutová (2010) definují, že každá osoba dle daňového řádu má oprávnění podat po nařízení daňové exekuce u příslušného správce daně návrh na vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí. V takovém případě je správci daně přímo stanovena povinnost zahájit řízení o vyloučení věci nebo jiné majetkové hodnoty pro případ, že svoji činností zjistí existenci práva znemožňujícího provedení daňové exekuce, či případně pokud vzniknou pochyby, že by takové právo existovat mohlo.

2.7 Exekuční řízení - postižení majetkových práv

Daňová exekuce, která postihuje majetková práva dlužníka, tak představuje nucený výkon při získávání plnění, které nebylo uhrazeno dlužníkem a jejím provedením dochází k zásahu do vlastnického práva dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod.

Kobík a Kohoutová (2010) uvádějí, že v tomto typu exekučního řízení, postihujícím majetková práva dlužníka, vystupuje krom dlužníka také poddlužník, tedy další subjekt, který je nejen oprávněn nakládat s majetkovým právem dlužníka, ale je i povinen plnit dle výroku rozhodnutí, které mu bylo doručeno. Současně má správce pohledávky povinnost neprodleně tohoto poddlužníka informovat o nabytí právní moci exekučního příkazu způsobem obvyklým, a to např. vyrozuměním s tím, že po obdržení informace o právní moci exekučního příkazu poddlužník je povinen začít s plněním povinností, tak jak mu byly stanoveny rozhodnutím.

Daňovou exekucí nelze ve smyslu ustanovení (Česko, 1963, § 317 a § 319) občanského soudního řádu mimo jiné postihnout např.:

- *„peněžité dávky sociální péče (dávky těžce zdravotně postiženým podle vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb. – např. jednorázové příspěvky na opatření zvláštních pomůcek, příspěvek na úpravu bytu, příspěvky na zakoupení, celkovou opravu a zvláštní úpravu motorového vozidla, příspěvek na provoz motorového vozidla, příspěvek na individuální dopravu),*
- *dávky pomoci v hmotné nouzi,*
- *příspěvek na bydlení z dávek státní sociální podpory,*
- *jednorázově vyplacené dávky státní sociální podpory a pěstounské péče,*
- *pohledávky fyzických osob, které jsou podnikateli, vzniklé při jejich podnikatelské činnosti, apod.“*

2.7.1 Daňová exekuce srážkami ze mzdy

Kobík a Kohoutová (2010) uvádějí, že exekučním příkazem nařídí správce pohledávky exekuci srážkami ze mzdy případně jiného příjmu dlužníka. V tomto exekučním řízení vystupuje krom dlužníka i další subjekt, tzv. **poddlužník**, zpravidla zaměstnavatel, který svému zaměstnanci vyplácí mzdu či jiný příjem, jehož výčet je vymezen v ustanovení § 299 občanského soudního řádu (Česko, 1963, § 229) a za jiné příjmy lze považovat:

- *„náhrady mzdy nebo platu,*
- *nemocenské vypláčené podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění,*
- *ošetřovné nebo podpora při ošetřování člena rodiny podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění,*
- *vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění,*
- *peněžitá pomoc v mateřství podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění,*
- *důchody, s výjimkou nákladů za pobyt v ústavu sociální péče, které musí příjemce důchodu platit (výkonu nepodléhá částka potřebná na úhradu pobytu a částka rovnající se výši kapesného takového ústavu),*
- *stipendia,*
- *podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci,*
- *odstupné,*
- *peněžitá plnění věrnostní nebo stabilizační povahy poskytnutá v souvislosti se zaměstnáním,*
- *úrazový příspěvek, úrazové vyrovnání a úrazová renta vypláčené podle zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců.“*

Podle Kobíka a Kohoutové (2010) plátce mzdy, či jiného příjmu má povinnost po obdržení příkazu provádět ze mzdy dlužníka stanovené srážky až do výše částky určené v exekučním příkazu. Mzdou či platem je označována odměna za práci v pracovním poměru, a pokud se jedná o pracovní poměr v soukromém sektoru, pak je odměna nazývána jako mzda, když plat náleží zpravidla státním zaměstnancům, avšak vždy se jedná o odměnu za práci vykonanou za určité časové období, tj. za kalendářní měsíc.

Exekuční příkaz je správcem pohledávky doručován dlužníkovi a dalším příjemcům, tedy poddlužníkovi, plátcí mzdy. Poddlužník je povinen dodržovat ustanovení vyplývající z exekučního příkazu, tj. je povinen od okamžiku přijetí exekučního příkazu po dobu trvání exekučního řízení provádět stanovené srážky a tyto nevyplácet dlužníkovi. Srážky jsou

prováděny z čisté mzdy, která zbývá po odečtení základní částky a která se zaokrouhlí směrem dolů na částku dělitelnou třemi, tak jak vyplývá z ustanovení § 279 občanského soudního řádu (Česko, 1963) a lze srazit ze mzdy srážku ve výši jedné třetiny. Srážka ze mzdy ve výši dvou třetin se vztahuje na přednostní pohledávky taxativně vymezené v ustanovení § 279 odst. 2 občanského soudního řádu (Česko, 1963, § 279) a jedná se o:

- *„pohledávky výživného,*
- *pohledávky náhrady škody způsobené poškozenému ublížením na zdraví,*
- *pohledávky náhrady škody způsobené úmyslnými trestnými činy,*
- *pohledávky daní a poplatků,*
- *pohledávky náhrady přeplatků na dávkách nemocenského pojištění, důchodového pojištění a důchodového zabezpečení,*
- *pohledávky pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pohledávky pojistného na veřejné zdravotní pojištění,*
- *pohledávky náhrady za příspěvek na výživu dítěte a příspěvek na úhradu potřeb dítěte svěřeného do pěstounské péče,*
- *pohledávky regresní náhrady podle zákona o nemocenském pojištění,*
- *pohledávky náhrady mzdy (sníženého platu nebo snížené odměny) poskytované po dobu prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény,*
- *pohledávky náhrady přeplatků na podpoře v nezaměstnanosti a podpoře při rekvalifikaci,*
- *pohledávky náhrady přeplatků na dávkách státní sociální podpory,*
- *pohledávky regresní náhrady podle zákona o nemocenském pojištění.“*

Z exekučního příkazu dle Kobíka a Kohoutové (2010) vydaného v rámci daňové exekuce srážkami ze mzdy pro dlužníka vyplývají i další podstatné povinnosti, jež je dlužník povinen správci pohledávky nahlásit ve lhůtě 8 dnů od změny rozhodných skutečností a jedná se o:

- vznik nároku na mzdu u jiného plátce mzdy,
- zánik nároku na mzdu u dosavadního plátce mzdy.

Poddlužník, tedy plátce mzdy, má rovněž povinnost do 8 dnů nahlásit správci daně, že:

- u něho nastoupil dlužník nově do práce,
- u něho dlužník přestal pracovat,
- dlužník nastoupil práci u jiného plátce mzdy.

Pokud nebudou stanovené povinnosti dlužníkem či poddlužníkem splněny, mohou být sankcionováni pořádkovou pokutou až do výše 50 000 Kč.

Nezabavitelnou částku podle exekučního řádu (Česko, 2001a) na povinného dlužníka stanovíme jako 2/3 součtu částky životního minima jednotlivce, tedy částky 3 410 Kč, která se nemění, a částky normativních nákladů na bydlení pro jednu osobu v nájemním bytě v obci od 50 000 do 99 999 obyvatel, a to bez ohledu na to, v jaké obci skutečně povinný zaměstnanec žije, která je pro rok 2016 nově vládou ČR stanovena na 5 858 Kč, čili jako 2/3 z částky 9 268 Kč. Nezabavitelná částka na povinného činí 6 178,67 Kč. Nezabavitelnou částku na vyživovanou osobu stanovíme obdobně, a to jako 1/4 z nezabavitelné částky na povinného 6 178,67 Kč, činí tedy 1 544,67 Kč.

Vývoj nezabavitelných a dalších souvisejících částek potřebných k výpočtu srážek ze mzdy (v Kč) je uveden v následující tabulce 4.

Tabulka 4 Vývoj nezabavitelných částek při srážkách mzdy

	2012	2013	2014	2015	2016
Nezabavitelná částka na povinného (v Kč)	5 841,33	6 064,67	6 188,67	6 118	6 178,67
Nezabavitelná částka na vyživovanou osobu (v Kč)	1 460,33	1 516,17	1 547,47	1 529,50	1 544,67
Částka (v Kč), nad kterou se srazí zbytek čisté mzdy bez omezení (100% částka výpočtové základny)	8 762,00	9 097,00	9 283,00	9 177,00	9 268,00
Vypočtená maximální výše 1/3 zbytku čisté mzdy (v Kč)	2 920,00	3 032,00	3 094,00	3 059,00	3 089,00

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení (2016), upraveno autorem

Uvedené předpisy pak ještě určují částku, nad kterou naopak může být zbytek čisté mzdy (povinného dlužníka) postižen bez omezení a v rozmezí těchto částek stanoví princip postihu čisté mzdy povinného, a to jen maximálně z jedné třetiny vypočtené částky resp. ze dvou třetin, pokud jde o uspokojení přednostních pohledávek.

Konkrétní procesní postupy, včetně srážek ze mzdy jsou podrobněji rozvedeny v části 3.1.2 (vymáhací řízení daňová exekuce srážkami ze mzdy).

2.7.2 Daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb

Pokud správce pohledávek v rámci své vyhledávací činnosti zjistí, že dlužník má registrován bankovní účet u poskytovatele platebních služeb (banky, pobočky zahraničních bank, spořitelni a úvěrová družstva, případně platební instituce), pak v rámci součinnosti

požádá tuto instituci o sdělení všech bankovních účtů, které banka vede a výši finančních prostředků na těchto účtech.

Jestliže se dostane správci daně pozitivní informace o účtu dlužníka, přistoupí k vydání exekučního příkazu na přikázání pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, u něž má dlužník registrován bankovní účet a jsou na něm zaznamenávány nejen obraty peněžních prostředků, ale i kreditní zůstatky.

Exekuční příkaz dle daňového řádu (Česko, 2009) obsahuje opět obligatorní náležitosti, tak jak vyplývá z přílohy B a je přednostně doručován v elektronické formě do datové schránky nejprve poskytovateli platebních služeb, tedy poddlužníkovi, který je od okamžiku doručení povinen po dobu trvání daňové exekuce nevyplácet peněžní prostředky z účtu dlužníka a to až do výše pohledávky vyčíslené v exekučním příkazu. Je upřednostňováno právě doručování nejprve poddlužníkovi ve vztahu ke zdárnému průběhu exekuce, neboť pokud by byl exekuční příkaz doručován nejprve dlužníkovi, mohl by být průběh daňové exekuce přikázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb zmařen právě dlužníkem tím, že by finanční prostředky z účtu vybral či převedl na účet jiný ještě před okamžikem splnění povinnosti poddlužníkem, tj. ještě před samotnou blokadou účtu. Po doručení exekučního příkazu poskytovateli platebních služeb je rozhodnutí doručeno dlužníkovi, který je tak srozuměn se skutečnostmi vyplývajícími z uvedeného exekučního příkazu, tj. že jeho finanční prostředky jsou poskytovatelem peněžních služeb „blokované“ až do výše pohledávky a z účtu tak nelze realizovat jakékoliv transakce za účelem výběru či převodu finančních prostředků, nebo jinak s nimi nakládat a to jak finančních prostředků na účtu stávajících, tak i finančních prostředků, které na účet dojdou v době následné, tj. ve lhůtě do šesti měsíců.

Poskytovatel platebních služeb je povinen od okamžiku, kdy obdržel exekuční příkaz a po celou dobu trvání exekučního řízení nevyplácet finanční prostředky z účtu dlužníka, ze kterého je pohledávka přikázána, nijak s nimi nenakládat, a to až do výše dlužné částky, když tato povinnost omezení s dispozicemi účtu se týká i finančních prostředků, které na tento „blokovaný“ účet dojdou i ve lhůtě následné, tedy do šesti měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu. Pokud jsou na účtu dlužníka finanční prostředky a poskytovatel platebních služeb byl vyrozuměn oprávněným o nabytí právní moci exekučního příkazu, pak realizuje transakci ve prospěch účtu správce pohledávky, tak jak je uvedeno v exekučním příkaze. Dosahuje-li výše finančních prostředků na účtu dlužníka hodnoty pohledávky, pak po uskutečnění odepsání a vyplacení finančních prostředků je pohledávka věřitele uspokojena. Jestliže z bankovního účtu dlužníka nelze po dobu šesti

měsíců z důvodu absence finančních prostředků realizovat výplatu v souladu s exekučním příkazem, pak poskytovatel platebních služeb o konkrétních skutečnostech vyrozumí správce pohledávek a případný zůstatek, nacházející se na účtu dlužníka vyplatí správci pohledávek.

Daňová exekuce podle daňového řádu (Česko, 2009) příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb se provede odepsáním z konkrétního účtu dlužníka, vedeného v jakékoliv měně u poskytovatele platebních služeb. Tento způsob exekuce lze využít pouze na peněžní prostředky na účtu dlužníka, nikoliv však na peněžní prostředky, které má dlužník uloženy na účtu jiné osoby, i když má k tomuto účtu dispoziční právo, např. jedná-li se o účet manželky.

Jestliže je exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele služeb nařizována na více účtů, pak správce pohledávek vymezí přímo v exekučním příkaze pořadí jednotlivých účtů a poskytovatel služeb je povinen finanční prostředky dle stanovené posloupnosti odepisovat. Rovněž i v této formě exekuce je upřena dlužníkovi možnost s finančními prostředky jakýmkoliv způsobem nakládat.

2.7.3 Daňová exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky

Podobu exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky se uplatňuje tehdy, pokud nelze využít daňovou exekuci srážkami ze mzdy nebo příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele služeb. Tato forma exekuce dle daňového řádu (Česko, 2009) postihuje rovněž finanční prostředky dlužníka, avšak jiné, než je nárok na mzdu nebo na pohledávku z účtu u poskytovatele platebních služeb. Jedná se o takřka shodný způsob realizace exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, avšak výkon této exekuce lze nařídit i v případě, že pohledávka dlužníka se stane splatnou teprve až v budoucnu, tedy v okamžiku doručení exekučního příkazu není ještě splatná, a jedná se tak o finanční prostředky představující např. nájemné, které má dlužník obdržet v budoucnu. V praxi lze za takovou formu označit případ, kdy správci pohledávek je známa skutečnost, že dlužníkovi bude vyplacena pohledávka od jeho odběratele, správce daně nařídí tedy exekuci na pohledávku, kterou v budoucnu zaplatí odběratel svému dodavateli v našem případě tedy dlužníkovi. Odběratel je povinen finanční částku, která náleží dlužníkovi zadržet a po nabytí právní moci přidělit ve prospěch příslušného účtu exekuce.

2.7.4 Daňová exekuce postižením jiných majetkových práv

Předmětem daňové exekuce postižením jiných majetkových práv je jiné právo dlužníka, které má majetkovou hodnotu, pokud není spojeno s osobou povinného za splnění podmínky, že se musí jednat o právo převoditelné na jiného. Jiné majetkové právo představuje např. podíl v obchodní společnosti a členská práva a povinnosti v družstvu. Tento způsob lze tedy použít, jak uvádí (Kobík, 2007, s. 778) tehdy, pokud:

- „*existuje právo, které má majetkovou hodnotu a ve svém důsledku je zpeněžitelné,*
- *není možnost uspokojení správce poplatku s ostatními způsoby exekuce,*
- *není právo spojeno s osobou dlužníka a je převoditelné (nelze postihnout osobnostní práva, autorská práva, právo dědické a právo na výživné a ostatní práva zanikající smrtí dlužníka).“*

2.7.5 Daňová exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí

Prodej movitých věcí a nemovitých věcí v rámci daňové exekuce je upraven v daňovém řádu v oddíle 3 daňového řádu (Česko, 2009) a podrobně specifikován v ustanovení dle:

- § 194 - § 202 daňového řádu – dražba,
- § 203 - § 217 daňového řádu - prodej movitých věcí,
- § 218 - § 227 daňového řádu - prodej nemovitých věcí,
- § 228 - § 231 daňového řádu – rozvrhové řízení.

Dražba představuje postup zpeněžení movitých a nemovitých věcí získaných v rámci exekučního řízení. Správce pohledávky může provedení daňové exekuce prodejem movitých věcí a nemovitých věcí nařídit a provést dražbu. Správce pohledávky provádí dražbu prostřednictvím úředních osob oprávněných k úkonům z průběhu dražby vyplývající. Podstatou dražby je tak veřejná nabídka licitátora (úřední osoby pověřené k provedení úkonů k zajištění řádného průběhu dražby) a její akceptace dražiteli, tedy osobami zúčastněnými na dražbě, které učinily v průběhu dražby dražební podání, tedy nabídly určitou částku k věcem, jež jsou předmětem dražby.

Pokud jsou věci, jež byly předmětem dražby vydraženy a bylo dosaženo výtěžku do výše vymáhané dlužné částky včetně příslušenství je dražba ukončena.

Podrobný průběh dražby, včetně náležitostí je předmětem kapitoly 3.

2.7.6 Daňová exekuce prodejem movitých věcí

Exekuční řízení realizované prostřednictvím daňové exekuce prodejem movitých věcí se provádí sepsáním věcí movitých a jejich následným prodejem. V souladu se zákonnými ustanoveními může správce pohledávky vstupovat do obydlí dlužníka a realizovat sepisování věcí movitých, vyjma věcí, které výkonu rozhodnutí (exekuce) nepodléhají, tak jak vyplývá z občanského soudního řádu (Česko, 1963, § 322) a jedná se zejména o:

- *„běžné oděvní součásti,*
- *obvyklé vybavení domácnosti,*
- *snubní prsten a jiné předměty podobné povahy,*
- *zdravotnické potřeby a jiné věci,*
- *peníze v hotovosti odpovídající dvojnásobku životního minima jednotlivce.“*

O průběhu soupisu věcí sepisuje správce pohledávky protokol. Seznam věcí, jež mají být v rámci daňové exekuce sepsány, je součástí exekučního příkazu. Jakmile je dlužníkovi exekuční příkaz doručen, není již možno z jeho strany s věcmi jakkoliv nakládat, neboť tyto věci budou předmětem dražby s cílem jejich zpeněžení a následného uspokojení pohledávky.

2.7.7 Daňová exekuce prodejem nemovitých věcí

Řízení vedené prostřednictvím daňové exekuce prodejem nemovitostí lze realizovat dle (Česko, 2009) pouze za předpokladu, že dlužník je vlastníkem nemovitostí, tj. ať již pozemku či stavby. Správce pohledávky skutečnost o vlastnictví nemovité věci dlužníkem zjistí prostřednictvím webových zdrojů, konkrétně na portálu www.cuzk.cz. Jakmile je dlužníkovi doručen exekuční příkaz na prodej nemovitých věcí, pak nesmí učinit jakýkoliv úkon k převodu či zatížení nemovité věci, která je v exekučním příkaze detailně popsána. Exekuční příkaz je současně i doručován příslušnému katastrálnímu úřadu, v jehož katastrálním území se nemovité věci nachází. Pokud jsou věci nemovité i ve spoluvlastnictví dalších osob, pak je exekuční příkaz doručován i těmto dotčeným osobám. Rovněž i tato exekuce je spojena s dražbou a úkony související s prodejem nemovitých věcí jsou stanoveny v ustanovení § 222 až § 224 daňového řádu.

2.7.8 Rozvrhové řízení

Závěrečné řízení, tzv. řízení pomocné, v rámci daňové exekuce, jež se provádí prodejem nemovitých či movitých věcí je právě rozvrhové řízení a právní úprava je zakotvena v ustanovení § 228 až § 232 daňového řádu (Česko, 2009). Předmětem je tak úprava postupného uspokojování jednotlivých pohledávek z výtěžku dražby. Prvotně jsou

uspokojovány exekuční náklady, které v samotném řízení vznikly, poté pohledávky zajištěné a následně pak pohledávky v pořadí, jak je upraveno v ustanovení § 229 odst. 2 daňového řádu (Česko, 2009, § 229), tj.: „Pro pořadí je rozhodující:

- u daňové pohledávky, pro kterou je nařízena daňová exekuce, den vydání exekučního příkazu,
- u přihlášené daňové pohledávky den, kdy byla u správce daně přihlášena,
- u pohledávky zajištěné zástavním právem den vzniku zástavního práva,
- u náhrad za věcná břemena den vzniku věcného břemene,
- u náhrad za nájemní práva den vzniku nájemního práva.“

Kobík (2007, s. 830) konstatuje „Pokud má několik pohledávek stejné pořadí a výtěžek dražby nestačí k jejich úplnému uspokojení, uspokojí se tyto pohledávky poměrně.“

2.7.9 Náklady daňové exekuce

Je-li vedeno exekuční řízení formou daňové exekuce, a není-li tato vedena neoprávněně, pak náklady je povinen nahradit dlužník a to ve lhůtě stanovené exekučním příkazem nebo samostatným rozhodnutím. Výše nákladů je odvislá od hodnoty vymáhané částky tak, jak jsou specifikovány v níže uvedené tabulce 5. Exekuční náklady zahrnují náhradu nákladů za nařízení daňové exekuce, tedy náklady spojené s vymáháním (v souhrnu za všechny uskutečněné úkony v rámci vymáhání). Minimální náklady činí částku ve výši 500 Kč a maximální pak částku ve výši 500 000 Kč, jak uvádí tabulka 5.

Tabulka 5 Náklady daňové exekuce

Hodnota vymáhané povinnosti	Náklady daňové exekuce
Z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena	2 % z vymáhané hodnoty minimálně 500 Kč
Od částky 1 Kč do 25 000 Kč	500 Kč
Maximální výše nákladů, tj. z hodnoty 25 000 000 Kč	maximálně 500 000 Kč

Zdroj: Česko (2009), upraveno autorem

2.8 Exekuce prováděná prostřednictvím soudního exekutora

Správce pohledávky může také odkazem na ustanovení § 175 odst. 1 daňového řádu (Česko, 2009) zabezpečit vymození dlužné částky prostřednictvím soudního exekutora ve smyslu ustanovení § 28 až § 108 exekučního řádu (Česko, 2001a). Podle této právní normy je exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy, včetně rozhodnutí ve věcech daní a poplatků. Exekuční činnost vykonává soudní exekutor (dále jen „exekutor“),

tedy osoba fyzická, která splňuje předpoklady k výkonu této činnosti (např. jedná se o občana České republiky, má vysokoškolské vzdělání v oboru právo, je bezúhonný, vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi a složil exekutorskou zkoušku aj.).

Exekutor podle exekučního řádu (Česko, 2001a) vykonává exekuční činnost nezávisle a při jejím výkonu je vázán Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení. Exekuční a další činnosti vykonává exekutor za úplatu. Orgánem samosprávy exekutorů je Exekutorská komora České republiky (dále jen „komora“) a každý exekutor, který je na návrh komory jmenován ministrem do exekutorského úřadu, je právě v komoře veden pod svým tzv. evidenčním číslem. Číslo exekutora před označením exekučního spisu (např. **22 EX 222/2016**) má své opodstatnění a lze dle něj na stránkách komory (www.ekcr.cz) zjistit, kterým exekutorem je konkrétní exekuce vedena. V listinách institucí bývá velmi často odkaz pouze na exekuční řízení vedené pod číslem bez bližší identifikace a právě pomocí tohoto čísla a jeho ověřením na stránkách komory lze získat další informace k exekučnímu řízení, včetně údaje, pro jakou výši pohledávky je exekuce vedena.

2.8.1 Způsoby provedení exekuce

Podle ustanovení exekučního řádu (Česko, 2001a, § 59) lze exekuci ukládající zaplacení peněžité částky provést níže uvedenými způsoby:

- *„srážkami ze mzdy a jiných příjmů,*
- *příkázáním pohledávky,*
- *prodejem movitých věcí a nemovitých věcí,*
- *postižením závodu,*
- *zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitých věcích,*
- *správou nemovité věci.“*

Soudní exekutor využívá stejně tak jako správní exekutor obvykle exekuci srážkami ze mzdy a jiných příjmů, příkázáním pohledávky, prodejem movitých věcí a nemovitých věcí.

2.8.2 Exekuční řízení

Exekuční řízení lze dle exekučního řádu (Česko, 2001a) zahájit pouze na návrh osoby oprávněné, která současně s návrhem doloží exekuční titul, tedy vykonatelné rozhodnutí soudu či orgánu veřejné správy. Návrh podává oprávněný soudnímu exekutorovi, který je i v návrhu označen. Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy exekuční návrh exekutorovi došel. Exekutor, který obdržel exekuční návrh, požádá neprodleně (nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode

dne doručení návrhu) exekuční soud o pověření a nařízení exekuce. Následně, za splnění všech zákonných předpokladů, vydá soud rovněž v 15 denní lhůtě pověření. Opět při zachování lhůty 15 dnů ode dne pověření zašle exekutor oprávněnému vyrozumění o zahájení exekuce. Povinnému je vyrozumění zasíláno nejpozději s prvním exekučním příkazem.

2.8.3 Průběh řízení

Exekutor poté co soud vydá pověření k vyřizování exekuce, zjišťuje aktuální poměry povinného, včetně poměrů majetkových. Pro zjištění poměrů povinného využívá exekutor součinnosti třetích osob, která mu je přivolená ustanovením § 33 exekučního řádu (Česko, 2001a) a dotazuje písemnou formou třetí osoby, které by mohly mít povědomí o poměrech povinného. Údaje o majetku povinného, které jsou dotčeným institucím (soudy, orgány státní správy a samosprávy, obce a jejich orgány, notáři, právnické či fyzické osoby, banky, zdravotní pojišťovny apod.) známy z jejich úřední povinnosti jsou ze zákona povinny exekutorovi v přiměřené lhůtě sdělit.

2.8.4 Výzva ke splnění vymáhané povinnosti

Ještě před vydáním exekučního příkazu má exekutor povinnost zaslat povinnému spolu s vyrozuměním o zahájení exekuce výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladu exekuce. Podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 5 exekučního řádu (Česko, 2001a).

2.8.5 Náklady soudního exekutora

Odměnu soudního exekutora upravuje vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, ve znění pozdějších předpisů (Česko, 2001b). **Odměna** pro vymáhání peněžité částky je vypočítávána procentuálně z hodnoty (dlužní částky) tak jak vyplývají z níže uvedené tabulky 6. **Náklady soudního exekutora** jsou tvořeny jednak vyšší **odměny** a dále pak **náhradou hotových výdajů** v paušální částce, když pokud bude dlužná částka uhrazena dlužníkem ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, pak je účtována odměna ve výši 50 % z odměny, jak vyplývá z tabulky 6.

Tabulka 6 Odměny za exekuci

Odměna za exekuci ukládající zaplacení peněžité částky činí	
do 3 000 000 Kč základu	15 %
z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu	10 %
z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu	5 %
z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu	1 %
odměna činí nejméně	3 000 Kč
odměna ve snížené výši	1 500 Kč
hotové výdaje v paušální částce	3 500 Kč
hotové výdaje v paušální částce ve snížené výši	1 750 Kč

Zdroj: Česko (2001b), upraveno autorem

2.8.6 SWOT analýza

SWOT analýza pro exekuční kancelář (soudního exekutora) odkryje slabé a silné stránky vnitřního prostředí a současně i příležitosti a hroby vnějšího prostředí, tak jak je zřejmé z tabulky 7.

Tabulka 7 SWOT analýza soudního exekutora

	Silné stránky	Slabé stránky
Vnitřní prostředí	součinnost třetích osob, způsoby provedení exekuce, personální obsazení, odbornost zaměstnanců, technické vybavení, existence smluvních vztahů se správními orgány	nevhodné a nepřiměřené chování zaměstnanců exekučních kanceláří (agresivní a manipulační chování)
	Příležitosti	Hrozby
Vnější prostředí	zvýšení výnosů z provedených exekucí, růst trendu zadlužování, péče o stávající klienty (dle smluvních ujednání)	vzájemná konkurence exekutorů, nedůvěra občanů, změna zákona o exekucích, konkurence inkasních kanceláří

Zdroj: autor

Ze zjištěných skutečností, na které poukázala uvedená analýza, vyplývá, že nejsilnější stránkou soudního exekutora technické vybavení a způsob provedení exekuce apod. Z příležitostí vnějšího prostředí je pak zřejmá finanční zainteresovanost soukromého exekutora, tedy zvýšení svého kapitálu v podobě výnosů z počtu provedených exekucí.

2.9 Uplatnění pohledávek v insolvenčním řízení

Další možností správce daně jak vymoci dlužnou částku, která nebyla uhrazena ve stanovené výši a lhůtě je přihlásit pohledávku do insolvenčního řízení. Protože má správce pohledávky při výkonu své činnosti neustále sledovat evidované pohledávky po celou dobu

jejich existence, pak také prověřuje veřejně pravidelně přístupné databáze na internetových portálech institucí, napří ISIR nebo justice.cz, kde jsou vedeny evidence o subjektech, u kterých bylo, je či bude rozhodováno o úpadku. Zahájení insolvenčního řízení podle insolvenčního zákona (Česko, 2006) nastává v návaznosti na vydání vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení insolvenčním soudem, tj. soudem krajským. Insolvenční soud vyhlášku v insolvenčním rejstříku zveřejní do dvou hodin od doby, kdy k soudu došel insolvenční návrh. Pokud dlužník je veden v databázi úpadců, pak je nutno učinit nezbytné úkony pro úspěšné přihlášení pohledávky ve stanovené lhůtě, tj. ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění usnesení, kterým je rozhodnuto o insolvenčním návrhu dlužníka a neprodleně podat v elektronické podobě „Přihlášku pohledávky do insolvenčního řízení“. Přihláška se podává u soudu dvojmo, včetně příloh (listin, na které je v přihlášce odkazováno, mj. i exekuční titul) a na formuláři, který je zveřejněn na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR, konkrétně na www.justice.cz, sekce pro insolvenční rejstřík, kde jsou i uvedeny pokyny k jejímu vyplnění.

2.10 Vymáhání způsobem přihlášení nedoplatku do veřejné dražby

Veřejná dražba je vymezena v zákoně o veřejných dražbách (Česko, 2000c) a v rámci daňové exekuce je umožněno přihlásit pohledávku do dražby, když úkony pro přihlášení jsou obvyklé jako u přihlášky do insolvenčního řízení. Správce pohledávky na webových stránkách institucí provádějících dražby (např. portál dražeb, který je součástí Centrální evidence exekucí na www.portaldrazeb.cz, nebo na portálu elektronické dražby na www.e-drazby.cz) sleduje aktuální stav a v případě vyhlášené dražby na majetek (movitý či nemovitý) dlužníka, kterého má správce pohledávky v evidenci je povinen ve smyslu dražební vyhlášky přihlásit pohledávku do dražebního jednání.

2.11 Uplatnění režimů vymáhání správními orgány

V současné době využívají správní orgány v rámci vymáhání pokut z přestupků v silniční dopravě všechny způsoby, které jsou obcím zákonnými ustanoveními umožněny a jak vyplývá z § 175 daňového řádu (Česko, 2009), jedná se o daňovou exekuci, zabezpečení vymáhání prostřednictvím soudního exekutora, uplatněním pohledávek v insolvenčním řízení a přihlášení pohledávky do veřejné dražby.

Po novele občanského soudního řádu, s účinností od 1. 1. 2013 došlo ke změně ustanovení § 175 daňového řádu s tím, že původně byla správními orgány dána možnost zabezpečit vymáhání krom institutů v tomto ustanovení uvedených ještě možnost zabezpečení vymáhání prostřednictvím soudu, čímž byla odepřena správními orgánům jedna z variant,

kteřá představovala rovněž méně nákladné vymáhací řízení, tak jako tomu je u daňové exekuce.

Z monitorování obcí, konkrétně z jejich webových stránek, případně z televize nebo tisku, je zřejmé, že některé správní orgány před samotným procesem vymáhání rozesílají dlužníkům výzvu o zaplacení dlužné částky, případně pro samotné vymáhání zvolí cestu daňové exekuce, a to pouze její dva způsoby, tj. exekuci srážkami ze mzdy či exekuci příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb.

Další možné formy daňové exekuce, které využívá zejména soudní exekutor, a to prodej movitých a nemovitých věcí, správní orgány takřka nevyužívají s ohledem na to, že nemají dostatečné dispozice jak materiální, tak i personální pro takový výkon exekuce. Právě pro prezentovanou náročnost provedení exekuce prodejem movitých či nemovitých věcí je pro tuto formu vymáhání zmocněn správními orgány soudní exekutor.

Z webových stránek obcí lze zjistit i způsoby řešení vymáhání, které neodpovídají adekvátnímu přístupu správního orgánu k dlužníkům. Jak je patřno, zejména ze zveřejňovaných informací obcemi na jejich webových stránkách, převládá celá řada obcí, které nejednají racionálně, neboť:

- správní orgán vůbec žádným způsobem **neupozorní dlužníka na evidovaný dluh** a přitom se nemusí jednat vždy o „klasického“ dlužníka, který by se úhradě dlužné částky vyhýbal či by ji odmítal uhradit, ale může se jednat o pouhé opomnění, tedy selhání ze strany občana,
- některé obce i bez předem zasláné výzvy o zaplacení dlužníkovi veškerou agendu spojenou s vymáháním **delegují na soudního exekutora**, tedy na soukromý sektor a zcela zbytečně tak **dlužníkovi navyšují náklady** spojené s vymáháním,
- **nevyužívají pro vymáhání tzv. dělené správy, jež umožňuje správním orgánům pro vymáhání pokut z přestupků v dopravě zmocnit Celní správu.**

Pokud se jedná o zpracování a zaslání výzvy k zaplacení, případně exekučního příkazu pro daňovou exekuci srážkami ze mzdy či exekučního příkazu příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, pak pro takový výkon není třeba pro správní orgán větších předpokladů jak po stránce personální, tak i materiální, neboť se jedná o úkony tzv. administrativní.

3 NÁVRH EFEKTIVNÍHO VYMÁHÁNÍ POHLEDÁVEK Z PŘESTUPKŮ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

V této kapitole budou pomocí **případových studií** rozebrány varianty možností vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě v celé jejich souvislosti, tj. od uložení sankce až po její vymožení.

Obsah případových studií je zcela obvyklí praxi správních orgánů a na základě konkrétních situací, především ve vztahu k nákladům vymáhání, které jdou k tíži dlužníka, je doporučen návrh efektivního řešení problematiky vymáhání, zejména pak nákladů spojených s vymáháním pohledávek z přestupků v silniční dopravě.

Jednotlivé modulační případy (A a B) objasňují **reálné situace**, jejich podstatu a užití teorie v praxi správního orgánu. Podrobně jsou demonstrovány jednotlivé kroky správního orgánu při přestupkovém řízení, včetně uložení sankcí za spáchané delikty. V návaznosti na uložené sankce v rámci přestupkového řízení jsou detailně popsány jednotlivé atributy vymáhacího řízení, včetně uplatňování zákonných norem v reálné praxi správních orgánů.

Současně je provedena i analýza nákladů vymáhacího řízení dle konkrétního režimu exekuce, tj. zda je uplatněna exekuce správním orgánem dle daňového řádu, nebo prostřednictvím soudního exekutora, když hodnoty pro určení výše nákladů vycházejí z konkrétních skutkových podstat demonstrovaných v modulových příkladech případových studií. **Na základě provedených nákladových analýz v kontextu s jejich porovnáním lze pak učinit optimální opatření pro vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě.**

3.1 Modulační případ A

V následujícím modulačním případě bude nastíněna běžná problematika přestupkového řízení s uložením peněžité sankce v kontextu s vymáháním plnění správním orgánem.

3.1.1 Přestupkové řízení

Pan Nový je vlastníkem osobního automobilu zn. Škoda Octavia. V rámci pravidelného dojíždění za prací při řízení vozidla překročil v obci stanovenou rychlost. Hlídkou Policie ČR byl zastaven a bylo mu sděleno, že se jako fyzická osoba dopustil přestupku tím, že projížděl obcí rychlostí cca 60 km.h^{-1} , když v obci je dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h^{-1} , jak ilustruje obrázek 3. Pan Nový tak při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci

o méně než 20 km.h⁻¹, tak jak vyplývá z ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu (Česko, 2000a).

Obrázek 3 Značka s maximální rychlostí 50 km/h (Dopravní přestupky, 2016b)

Za uvedenou skutkovou podstatu přestupku se dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) citovaného zákona (Česko, 2000a) uloží pokuta ve výši od 1 500 Kč do 2 500 Kč, když sankce za přestupek se odvíjí od toho, o kolik byla rychlost překročena, tak jak vyplývá z tabulky 8 při konkrétní skutkové podstatě a porušení povinností. Současně mu bylo sděleno, že mu budou odebrány za uvedený přestupek 2 body.

Tabulka 8 Přehled dopravních přestupků

Skutková podstata	Blokové řízení	Správní řízení	Body
Překročení rychlosti 1 až 5 km/h	pokuta 1 000 Kč	pokuta 1500 – 2500 Kč	0
Překročení rychlosti o 6 až 19 km/h	pokuta 1 000 Kč	pokuta 1500 – 2500 Kč	2
Překročení rychlosti o 20 až 39 km/h	pokuta 2 500 Kč	pokuta 2500 až 5000 Kč	3
Překročení rychlosti o 40 km/h	nelze projednat	pokuta 5000 až 10000 Kč a zákaz řízení na 6 až 12 měsíců	5

Zdroj: Dopravní přestupky (2016b), upraveno autorem

Nyní mohou nastat následující situace při řešení přestupku ve zkráceném řízení, kdy byl přestupek orgány Policie ČR spolehlivě zjištěn:

- pan Nový si je přestupku vědom a hodlá pokutu uhradit v rámci blokového řízení,
- pan Nový si není vědom přestupku, který mu byl předestřen, a proto pokutu v blokovém řízení neuhradí.

Pan Nový si BYL vědom, že povolenou rychlost překročil minimálně o 10 km.h⁻¹, a **SOUHLASIL s projednáním přestupku v blokovém řízení**, v rámci kterého mu bude pokuta uložena v nižší míře a to ve výši 1 000 Kč, tak jak vyplývá z ustanovení

§ 125c odst. 7 písm. b) (Česko, 2000a), kdy v blokovém řízení se uloží pokuta do 1 000 Kč za přeštek kvalifikovaný podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 citovaného zákona. Současne mohl pokutu zaplatit buď přímo na místě orgánům Policie ČR, nebo poštovní poukázkou ve stanovené lhůtě.

Pan Nový si NEBYL vědom, že by povolenou rychlost překročil, tak NESOUHLASIL s projednáním přeštku v blokovém řízení.

Přestože se jednalo o relativně méně závažný dopravní přeštek a věc byla orgány Policie ČR spolehlivě zjištěna pomocí měřicího přístroje, nebyla věc s ohledem na přístup pana Nového vyřešena v blokovém řízení. S ohledem na míru závažnosti provinění byl tento přeštek předán správnímu orgánu, který věc řešil formou příkazního řízení, tak jak je specifikováno v následující tabulce 9 (uvedené na str. 48). Sankce za totožný přeštek se uloží již ve výši od 1 500 Kč do 2 500 Kč s ohledem na dosavadní záznamy v kartě řidiče a není tedy možné zohlednit mírnější výši pokuty, tak jako tomu je v rámci blokového řízení. Protože kontrolou záznamů karty řidiče bylo zjištěno, že se jednalo o jeho první přeštek tohoto charakteru, byla stanovena pokuta ve výši 1 500 Kč.

Pan Nový opětovně s výrokem správního orgánu, uvedeném v příkazu, nesouhlasil a podal proti němu v zákonem stanovené lhůtě odpor. Včasným podáním odporu se tak příkaz ruší. Správní orgán dle ustanovení § 67 zákona o přeštcích (Česko, 1990) zahájí bezodkladně (nejpozději) ve lhůtě šedesáti dnů řízení. Ve smyslu ustanovení § 74 zákona o přeštcích (Česko, 1990) je správním orgánem nařizeno ústní jednání, ke kterému je obviněný z přeštku předvolán. V rámci vedeného ústního jednání se obviněný z přeštku ke zjištěným skutečnostem vyjádří a poté správní orgán vydá ve věci rozhodnutí s tím, že ve výroku je vyslovena vina obviněného, mimo jiné výměra sankce a náhrada nákladů řízení, které se hradí paušální částkou ve výši 1 000 Kč, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd České republiky zvláštním právním předpisem. Pan Nový proti rozhodnutí o vině již nepodal opravný prostředek a toto posléze nabylo právní moci. Panu Novému tak krom uložené pokuty ve výši 1 500 Kč vznikla povinnost ještě nahradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Z uvedeného modulu tak vyplývá, že pokud by byla pokuta uhrazena formou bloku, ať již na místě zaplaceném či nezaplaceném, „stál by prohřešek pana Nového pouze 1 000 Kč“. Za situace shora popsané, tj. vedeného příkazního a zahájeného správního řízení se pokuta „vyšplhala“ na částku v celkové výši 2 500 Kč.

3.1.2 Vymáhací řízení - Daňová exekuce srážkami ze mzdy

V návaznosti na případ pana Nového, kterému v rámci správního řízení vznikla povinnost nahradit správnímu orgánu pokutu za spáchaný přestupek ve výši 1 500 Kč spolu s náklady řízení ve výši 1 000 Kč je ilustrován následující model vymáhání formou daňové exekuce srážkami ze mzdy.

Správní exekutor obdržel od odboru, který řešil přestupek pana Nového, pravomocné rozhodnutí, tedy exekuční titul s tím, že dlužná částka v celkové výši 2 500 Kč nebyla panem Novým ve stanovené lhůtě uhrazena. Správní exekutor po evidenci pohledávky do databáze provede další nezbytné úkony pro získání a ověření informací o dlužníkovi (telefonní kontakt, email, údaje o jeho bydlišti, stavu, majetkových poměrech apod.) zašle dlužníkovi výzvu k zaplacení dlužné částky s tím, aby byl uvědomen, že dluh je správním orgánem i nadále evidován, ačkoliv lhůta pro zaplacení již uplynula.

Protože ani v náhradní stanovené lhůtě nebyla dlužná částka dlužníkem zaplacená a na výzvu nebylo dlužníkem žádným způsobem reagováno, postupuje správní exekutor dalšími zákonnými postupy, směřujícími k uspokojení pohledávky v plné výši a v co nejkratší době. Správní exekutor nemá k dispozici údaje o majetkových poměrech dlužníka a ani mu není známo (např. z předchozích řízení), zda je dlužník v současné době zaměstnán, či je solventní.

V souladu s daňovým řádem a s ohledem na výši pohledávky v celkové částce 2 500 Kč má správní exekutor pro vymožení dluhu daňovou exekucí volbu buď příkázáním pohledávky ze mzdy, nebo příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb. Protože ani jeden údaj nezbytný pro zahájení exekučního řízení na mzdu či účet není správnímu exekutorovi znám, obrátí se ve smyslu ustanovení § 57 daňového řádu (Česko, 2009) na instituce, které mu potřebné informace, mají-li je k dispozici, poskytnou. Správní exekutor tak zašle žádost o poskytnutí informací jak peněžním ústavům, tak i zdravotním pojišťovnám s cílem získat údaje o bankovním účtu dlužníka a o jeho zaměstnání.

Z odpovědí oslovených peněžních ústavů bylo zjištěno, že dlužník nemá u žádné z nich veden či zřízen účet. Ovšem informace zdravotní pojišťovny byla pro správního exekutora pozitivní, neboť obdržel údaje nejen o tom, že je dlužník zaměstnán, ale zjištění zaměstnavatele dlužníka. Taková informace je pro správního exekutora pozitivní a proto neprodleně vydá exekuční příkaz na exekuci srážkami ze mzdy dlužníka. Exekuční příkaz se všemi náležitostmi, tj. včetně vyčíslení vymáhané povinnosti, bude odeslán účastníkům řízení tj. plátcí mzdy, tedy zaměstnavateli, který v tomto procesním úkonu vystupuje jako poddlužník v elektronické formě do datové schránky a dlužníkovi do vlastních rukou. Jakmile

nabude exekuční příkaz právní moci, je vyrozumění zasláno poddlužníkovi a ten od tohoto okamžiku je povinen provádět srážky mzdy až do výše určené v exekučním příkazu. Mzdová účetní společnosti, kde je pan Nový zaměstnán, musí neprodleně vypočítat výši, kterou ze mzdy nelze panu Novému srazit, tzv. nezabavitelné minimum a současně i vypočíst částku, která bude s ohledem na výši pohledávky sražena a zaslána věřiteli, tedy správci exekuce.

Pokuta za přestupky v silniční dopravě je tedy pohledávkou přednostní a ze mzdy je dlužníkovi sražena částka ve výši dvou třetin. Pokud částka přesahuje hranici stanovenou pro rok 2016 částku 9 268 Kč (částka dle prováděcího nařízení vlády č. 595/2006 Sb. o způsobu výpočtu základní částky, která nesmí být sražena povinnému z měsíční mzdy při výkonu rozhodnutí, a o stanovení částky, nad kterou je mzda postižitelná srážkami bez omezení (nařízení o nezabavitelných částkách).

Příklad výpočtu srážek ze mzdy svobodného, bezdětného dlužníka:

- pohledávka ve výši 2 500 Kč,
- hrubá mzda ve výši 13 000 Kč,
- čistá mzda ve výši 11 015 Kč.

Tabulka 9 Přehled srážky ze mzdy

Čistá mzda	11 015 Kč
Nezabavitelné minimum jednotlivce	9 268 Kč
Měsíční srážka ze mzdy (přednostní pohledávka)	1 747 Kč

Zdroj: autor

- **měsíční srážka** ze mzdy bude činit **1 747 Kč**,
- **při dluhu 2 500 Kč** bude **časové období** pro získání vymáhané povinnosti v délce **jedné měsíční srážky ve výši 1 747 Kč**,
- když **druhá měsíční srážka** ze mzdy bude **ve výši 753 Kč**.

Pokud nabyl exekuční příkaz právní moci dne 20. března, pak mzdová účetní je povinna v následném měsíci, tj. v měsíci dubnu, kdy bude vyplácena panu Novému mzda za měsíc březen srazit částku ve výši 1 747 Kč a v měsíci květnu částku ve výši 753 Kč. Jakmile bude uvedená částka v celkové výši uhrazena, pak je exekuční řízení ukončeno.

Z uvedené demonstrace přestupkového řízení vyplývá, že pokud by pan Nový uhradil pokutu v blokovém řízení, pak by za své provinění uhradil „pouze“ 1 000 Kč. Protože pan Nový podal proti příkazu odpor a trval na projednání věci v rámci ústního jednání, pak jeho

přestupek již byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, tak jak je shora uvedeno a navíc ještě právě náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč. Pokuta pak tedy činila spolu s náklady prvoinstančního řízení celkovou částku ve výši 2 500 Kč. Uvedená částka nebyla ve stanovené lhůtě panem Novým uhrazena a bylo zahájeno vymáhací řízení, tj. formou daňové exekuce – srážkami ze mzdy. Současně byly vypočítány srážky ze mzdy za předpokladu konkrétního měsíčního příjmu pana Nového.

Navíc tato povinnost ve výši 2 500 Kč bude v rámci vymáhání ještě navýšena o náklady řízení, které s ohledem na daňovou exekuci budou ve výši 500 Kč, tak jak je dále uvedeno, tj. v bodu 3.3 této práce – náklady vymáhání.

3.2 Modulační případ B

V následujícím modulačním případě bude nastíněna jak problematika přestupkového řízení, tak i problematika řízení vymáhacího s objasněním mobiliární exekuce.

3.2.1 Přestupkové řízení

Pan Starý byl při řízení vozidla zastaven hlídkou Policie ČR ke standardní dopravní kontrole, v rámci které byla mimo jiné požadována dechová zkouška řidiče. S ohledem na skutečnost, že se pan Starý vracel z oslavy a byl si vědom, že požil alkohol, odmítl se podrobit vyšetření. Policie ČR shledala takové chování za porušení ustanovení § 5 odst. 1) písm. f) a g) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a), tedy porušení povinnosti řidiče podrobit se na výzvu policisty, příslušníka Vojenské policie, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, nebo jinou návykovou látkou a kvalifikovala takové jednání jako přestupek specifikovaný v ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a), tj. že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Za skutek tak dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) uloží pouta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a dle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) se uloží zákaz činnosti na dobu od jednoho roku do dvou let. Pan Starý se tak odmítl podrobit jak dechové zkoušce, tak i lékařskému vyšetření proto, neboť se obával, že naměřená hodnota alkoholu bude vyšší jak 1 promile alkoholu a dopustil by se tak trestného činu.

Protože se jedná o čin, který nelze vyřešit blokovou pokutou, byla věc předána správnímu orgánu k vyřízení. Správním orgánem bylo ve věci zahájeno řízení ve smyslu ustanovení § 67 zákona o přestupcích (Česko, 1990) a v rámci ústního jednání byl obviněný z přestupku uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu (Česko, 2000a) a byla kromě sankce zákazu činnosti uložena i pokuta ve výši 25 000 Kč spolu s náklady řízení. Obviněný proti rozhodnutí nepodal opravný prostředek a byl tak povinen uhradit ve stanovené lhůtě finanční částku v celkové výši 26 000 Kč.

3.2.2 Vymáhání

Protože pan Starý povinnost vzniklou z přestupkového řízení ve stanovené lhůtě nesplnil, předal správní orgán pohledávku ve výši 26 000 Kč k vymáhání správnímu exekutorovi.

Správní exekutor podnikne opět prvotní kroky shodné s předchozím modelovým příkladem, tj. zaeviduje pohledávku do evidence s příslušnými informacemi a listinami, včetně informací, kterých se dostalo správnímu orgánu v rámci uskutečněného ústního jednání, tj. že pan Starý je v současné době nezaměstnaný a nemá tak žádných příjmů, ale že je vlastníkem osobního automobilu.

Po zrevidování veškerých skutečností zašle správní exekutor panu Starému **vědomostní dopis** – výzvu k zaplacení, v rámci kterého s ohledem na výši dlužné částky a poměry pana Starého upozorní na možnost **řešení dluhu pomocí splátek**.

Vědomostní dopis – výzva o zaplacení

Daňový řád nestanovuje zasílat dlužníkům v dřívější době často preferované předžalobní upomínky, přesto by měl správní exekutor v rámci „dobré správy“ a principů hospodárnosti, účelnosti a rychlosti upozornit neformálním způsobem buď telefonicky nebo SMS zprávou či e-mailovou zprávou dlužníka o existenci dluhu, případně jej vyzvat k zaplacení dlužné částky písemnou formou s upozorněním a doporučením, že pokud nebude dlužná částka uhrazena ve stanovené lhůtě (obvykle v 15 denní), bude již bez dalšího přistoupeno k samotnému vymáhání dluhu formou exekuce a pohledávka bude navýšena navíc o exekuční náklady.

Pokud bude dlužník vyzván písemnou formou, pak je vhodné k výzvě přiložit i poštovní poukázku s vyplněnou částkou a bankovním spojením. Zásilka by měla být zaslána tzv. „obyčejným klasickým“ dopisem, neboť se nejedná o rozhodnutí správního orgánu, ale o uvědomění o tom, že dluh nebyl doposud uhrazen.

3.2.3 Plnění dluhu ve splátkách

Pan Starý obdržel výzvu k zaplacení a s ohledem na své současné poměry, které mu nedovolí uhradit dluh jednorázově ve stanovené výši, se rozhodl požádat správního exekutora o plnění dluhu ve splátkách. Pan Starý si tak ve smyslu ustanovení § 156 odst. 1 daňového řádu (Česko, 2009) podal žádost posečkáni úhrady a rozložení dlužné částky na splátky. V této žádosti (viz příloha písm. F) je povinností žadatele uvést důvody (např. pokud by neprodlená úhrada znamenala pro dlužníka vážnou újmu, pokud by byla ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných, pokud by neprodlená úhrada vedla k zániku jeho podnikání, není-li možnost vybrat dlužnou částku najednou), které ho vedou k řešení formou splátek a přiložit listiny, ze kterých případné důvody vyplývají, tj. v případě pana Starého se jedná o evidenci na úřadu práce. Současně s podáním žádostí musí dlužník uhradit i správní poplatek ve výši 400 Kč (dle zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Správní exekutor posoudí navrhovanou výši a počet splátek ve vztahu k dlužné částce, a pokud je žádost schválena, je zpracován správním exekutorem splátkový kalendář a dlužníkovi tak vzniká povinnost uhradit dlužnou částku ve stanovených částkách a termínech. Současně je i dlužník srozuměn s tím, že pokud nebude splátka ve stanovené výši a stanovené lhůtě uhrazena ve prospěch výše uvedeného účtu správního orgánu, stává se splatným a vymahatelným celý dluh jednorázově.

Panu Starému vznikla dle splátkového kalendáře povinnost uhradit první splátku ve výši 2 500 Kč ve lhůtě do 30. srpna tohoto roku. Protože však splátka nebyla ze strany pana Starého uhrazena ve stanovené výši a stanovené lhůtě, stal se dluh splatný jednorázově a správní orgán tak přistoupí k vymáhání formou exekučního řízení.

S ohledem na povědomí, že pan Starý je vlastníkem osobního automobilu, zvolí správní exekutor daňovou exekuci prodejem movitých věcí dle ustanovení § 203 až § 217 daňového řádu (Česko, 2009), tedy vymáhání pohledávky spočívající v soupisu movitých věcí ve vlastnictví dlužníka, tzv. mobiliární exekuci.

Před započítáním samotné exekuce movitého majetku se doporučuje zřídit na movité věci zástavní právo, pro případ vznutí jiných práv na dané movité věci.

Zástavní právo na movitou věc

Zástavní právo se může zřídit na nemovité i movité věci. Pro případ pana Starého bude využito zástavní právo na motorové vozidlo. Listina o zástavním právu na movitou věc se doručí dlužníkovi a příslušnému orgánu, který vede registr vozidel. Zástavní právo slouží

k zajištění pohledávky pro případ, že by dluh, který pohledávce odpovídá, nebyl včas splněn s tím, že lze v tomto případě dosáhnout uspokojení z výtěžku zpeněžení zástavy.

3.2.4 Daňová exekuce prodejem movitých věcí (soupis)

Předmětem tohoto druhu exekuce jsou movité věci ve vlastnictví dlužníka a provede se sepsáním právě těchto věcí s jejich následným prodejem. Správní exekutor v návaznosti na zásadu přiměřenosti volí takový okruh věcí (v případě pana Starého osobní automobil), které dlužník může postrádat a jejichž výtěžek z prodeje bude postačovat pro uspokojení pohledávky, s výjimkou věcí, které ve smyslu ustanovení § 322 občanského soudního řádu (Česko, 1963) nemůže mobiliární exekucí postihnout. Správní exekutor pro výkon této daňové mobiliární exekuce využije veškeré instrumenty, které má dle zákonných norem k dispozici, zejména místního šetření v místě, kde se věc, jenž má být exekucí postižena a posléze zpeněžena, nachází. Správní exekutor tak může v rámci místního šetření učinit i prohlídku bytu, sídla nebo místa podnikání, pokud to tedy samotný účel provedení exekuce vyžaduje. Správní exekutor si věci, v případě pana Starého osobní automobil, na místě zdokumentuje, případně si pořídí obrazový záznam. Při zahájení soupisu věcí (osobního automobilu) oznámí správní exekutor dlužníkovi účel svého příchodu a vyzve dlužníka k úhradě dlužné částky a současně mu doručí exekuční příkaz na prodej movitých věcí. Jestliže dlužník není schopen dlužnou částku uhradit, případně se v místě výkonu nenachází, pak mu je exekuční příkaz doručován až s protokolem o soupisu věcí. Správce daně zaznamená průběh soupisu movitých věcí do protokolu o soupisu věcí, ve kterém je nutno uvést veškerou identifikaci věcí, tj. jejich popis včetně případných dokladů či listin. Součástí tohoto protokolu je i příloha, obsahující technický stav osobního automobilu či jeho případné závady.

Po sepsání movitých věcí, konkrétně osobního automobilu pana Starého, zajistí správní exekutor přepravu vozidla do prostor určených k takovému uskladnění, který má správní orgán k dispozici. Správní exekutor může i sepsané věci ponechat na místě, na kterém byly sepsány a viditelně je označit, když z označení musí být zřejmé, kdy byly věci sepsány a kým, tedy kterým správním exekutorem. Stejnopis soupisu movitých věcí správní exekutor předá dlužníkovi. Pokud dlužník není soupisu věcí přítomen, pak tento soupis mu je doručován společně s exekučním příkazem.

Pokud by dlužník po výzvě k uhrazení ještě před soupisem věcí na místě samém částku uhradil částečně, pak správce daně zaeviduje tuto skutečnost do soupisu. Pokud by nastala situace, že by dlužník dluh uhradil, pak správní exekutor od soupisu věcí upustí.

Taková možnost je ze strany dlužníka neoptimálnějším řešením, neboť by se dlužná částka nenavyšovala o další „zbytečné“ náklady (např. zajištění případného převozu vozidla, platba za uskladnění apod.).

Po nabytí právní moci exekučního příkazu správní exekutor stanoví hodnotu automobilu, a to buď odhadem, v obtížnějších případech s využitím znalce a o tomto úkonu sepíše úřední záznam. Sepsaná věc – osobní automobil pak bude prodán v dražbě.

3.2.5 Dražba

Nařízení exekuce prodejem movitých věcí předchází dražbě a po soupisu movitých věcí přistoupí správní exekutor k vydražení sepsaného majetku.

Správní exekutor může nařídit prodej movitých a nemovitých věcí dražbou. Dražbu řídí správní exekutor, kterým se rozumí úřední osoba pověřená výkonem správní exekuce, vedené ve smyslu ustanovení daňového řádu. Správní orgán může pověřit další úřední osoby k provedení licitačních úkonů, zapisovatele průběhu dražby a pořádkové služby.

Dražba – dražební vyhláška

Konání dražby nařizuje správní exekutor dražební vyhláškou, která kromě zákonných ustanovení ve smyslu ustanovení § 102 daňového řádu (Česko, 2009, § 102), (náležitosti rozhodnutí) obsahuje:

- *„datum a čas zahájení dražby,*
- *místo konání dražby,*
- *označení a popis předmětu dražby,*
- *má-li být draženo více předmětů dražby i pořadí, ve kterém budou draženy,*
- *zjištěnou nebo výslednou cenu předmětu dražby,*
- *výši nejnižšího dražebního podání,*
- *způsob a lhůtu úhrady nejvyššího dražebního podání a předpoklady, za kterých vydražitelé mohou převzít vydražené předměty a za kterých se stanou jejich vlastníky,*
- *výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští provedení daňové exekuce, uplatnil toto právo u správce daně, a aby takové uplatnění práva prokázal do zahájení dražby, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení daňové exekuce přihlíženo,*
- *výzvu k uplatnění pohledávek zajištěných zástavním nebo zadržovacím právem nebo zajišťovacím převodem práva s poučením o způsobu uplatnění a o tom, že jinak se k těmto pohledávkám nepřihlíží.*

Dražební vyhláška vzhledem k předmětu dražby dále obsahuje:

- *výši dražební jistoty a způsob její úhrady,*
- *čas a místo konání prohlídky předmětů dražby a organizační zabezpečení prohlídky,*
- *práva a závady spojené s předměty dražby, s označením těch závad, o nichž bylo podle § 221 odst. 3 písm. c) daňového řádu rozhodnuto, že prodejem v dražbě nezaniknou.“*

Konání a průběh dražby

Správní exekutor může uskutečnit dražbu v sídle správního orgánu, případně i v místě, kde se nachází předmět dražby, nebo na jiném vhodném místě.

Dražba je dle § 198 daňového řádu (Česko, 2009, § 198) zahájena „*správním exekutorem, který před zahájením licitace oznámí:*

- *zda bylo prokázáno uplatněné předkupní právo,*
- *kdo přihlásil své pohledávky a v jaké výši,*
- *zda někdo přistoupil do daňové exekuce jako oprávněný z exekuce přerušené podle jiného právního předpisu,*
- *změny, které nastaly v údajích uvedených v dražební vyhlášce na základě odvolání a v důsledku uplatnění dalších práv a závad,*
- *zda jsou uplatněny předpoklady pro její konání,*
- *nejnižší dražební podání a minimální výši příhozu.“*

Správní exekutor v průběhu dražby rozhoduje o výhradách k průběhu dražby osobami zúčastněnými na dražbě, může vyloučit z dražby osobu zúčastněnou na dražbě a vykázat další přítomné osoby z dražební místnosti, pokud narušují průběh jednání, případně požádat příslušný orgán o jejich vyvedení a zjednání pořádku apod.

Osobou zúčastněnou na dražbě je každý, kdo se dostaví k účasti na dražbě před jejím zahájením a prokáže, že splňuje podmínky účastnit se dražby. Osoba zúčastněná na dražbě je povinna prokázat svou totožnost s tím, aby byla případně vyloučena osoba, která dražit nesmí, tak jak vyplývá z ustanovení § 201 daňového řádu (Česko, 2009), správní exekutor, licitátor a další úřední osoby správního orgánu, který dražbu nařídil a další osoby, tak jak jsou specifikovány v citovaném ustanovení. Osoba, jež náleží právo účastnit se dražby je zapsána do seznamu osob zúčastněných na dražbě, a je jí přiděleno dražební číslo. Pokud osoba zapsaná v seznamu osob zúčastněných na dražbě učiní v průběhu dražby dražební podání, stává se tato osoba **dražitelem**. Je-li dražitelem udělen příklep, stává se tato osoba **vydražitelem**.

Dražbu zahájí dle daňového řádu (Česko, 2009) správní exekutor, tedy licitátor (osoba, jež řídí dražbu) a po přečtení podmínek dražby zahájí samotnou dražbu movitého majetku. Licitátor vyvolá částku, za kterou se draží tedy nejnižší dražební podání. Licitace (dražba, smlouvání) jednotlivé věci trvá do té doby, než osoby zúčastněné na dražbě činí dražební podání. Dražební podání je nabídka určité částky vyslovená dražitelem, kterou se zavazuje za draženou věc po příklepu uhradit. Neučiní-li dražitelé vyšší dražební podání, licitátor slovem „potřetí“ udělí příklep ve prospěch dražitele s nejvyšším dražebním podáním. Před udělením příklepu se licitátor dotáže osob zúčastněných na dražbě, zda mají výhrady pro udělení příklepu.

Pokud správní exekutor dražbu přeruší, stanoví čas jejího pokračování na stejném místě. Nelze-li v přerušeném konání dražby pokračovat ve stejném dni, rozhodnutí o pokračování se oznámí stejným způsobem, jakým byla doručena dražební vyhláška. Proti rozhodnutí o přerušení a pokračování v dražbě ve stejný den nelze uplatnit opravné prostředky.

O průběhu dražby se sepisuje protokol, ve kterém se zaznamená průběh licitace jednotlivých předmětů, učiněná nejvyšší dražební podání a jednotlivá rozhodnutí o udělení příklepu, uplatněné výhrady proti příklepu a způsob jejich vyřízení.

Vydražitel musí neprodleně uhradit částku, za kterou movitou věc vydražil a zaplatit ji hotově v místě konání dražby. Po zaplacení má vydražitel povinnost si vydraženou věc převzít, pokud tak neučiní, propadne movitá věc (v tomto případě automobil) státu.

3.3 Náklady vymáhacího řízení

Pro srovnání nákladů řízení vymáhacího, které je povinen dlužník uhradit spolu s vymáhanou částkou slouží následující tabulka 10, ze které je zřejmé, že dlužník za situace, že nastane vymáhací proces, uhradí za vymáhání částky např. 100 Kč náklady v minimální výši 500 Kč při daňové exekuci a částku ve výši 6 500 Kč. Při hypoteticky uvažované maximální výši dluhu v hodnotě 250 mil. Kč, mohou u exekuce správního orgánu v režimu daňové exekuce dosáhnout náklady nejvyšší možné částky ve výši 500 000 Kč na rozdíl od exekuce soudního exekutora, kde náklady činí až cca 8 mil. Kč, tak jak je zřejmé z tabulky 10.

Tabulka 10 Náklady daňové a soudní exekuce

Hodnota	Náklady daňové exekuce	Náklady soudního exekutora včetně náhrady hotových výdajů
minimální výše	500 Kč	3 250 Kč (při úhradě po výzvě o zaplacení) 6 500 Kč (náhrada hotových výdajů)
do 3 000 000 Kč	2 %	15 % z vymáhané hodnoty 6 500 Kč (náhrada hotových výdajů)
maximální výše (např. z hodnoty 250 mil. Kč)	500 000 Kč	8 050 735 Kč (odměna 6 650 000 Kč, náhrada hotových výdajů 3 500 Kč, DPH 1 397 235 Kč)

Zdroj: Česko (2009), Česko (2001b), upraveno autorem

3.3.1 Analýza nákladů dle režimu vymáhání

Pro posouzení nákladů vymáhacího řízení, které dlužník je povinen nahradit spolu s vymáhanou uloženou povinností je pro orientaci a zhodnocení výše nákladů využito modelových případů shora popsaných, ve kterých vznikla povinnost úhrady pokuty a nákladů řízení přestupkového, tedy prvoinstančního.

V prvním případě nebyla ze strany pana Nového uhrazena pokuta a náklady řízení v celkové výši 2 500 Kč a tuto **správní exekutor** vymáhal v rámci režimu **daňové exekuce srážkami ze mzdy**, byly by náklady ve výši, která vyplývá z tabulky 11.

Tabulka 11 Náklady správního exekutora

Správní exekutor	Pohledávka ve výši 2 500 Kč
Učiněné úkony ve věci	náklady
Výzva k zaplacení	0 Kč
Vydání exekučního příkazu	500 Kč
Náhrada hotových výdajů	0 Kč
DPH 21 %	0 Kč
Náklady CELKEM	500 Kč

Zdroj: Česko (2009), upraveno autorem

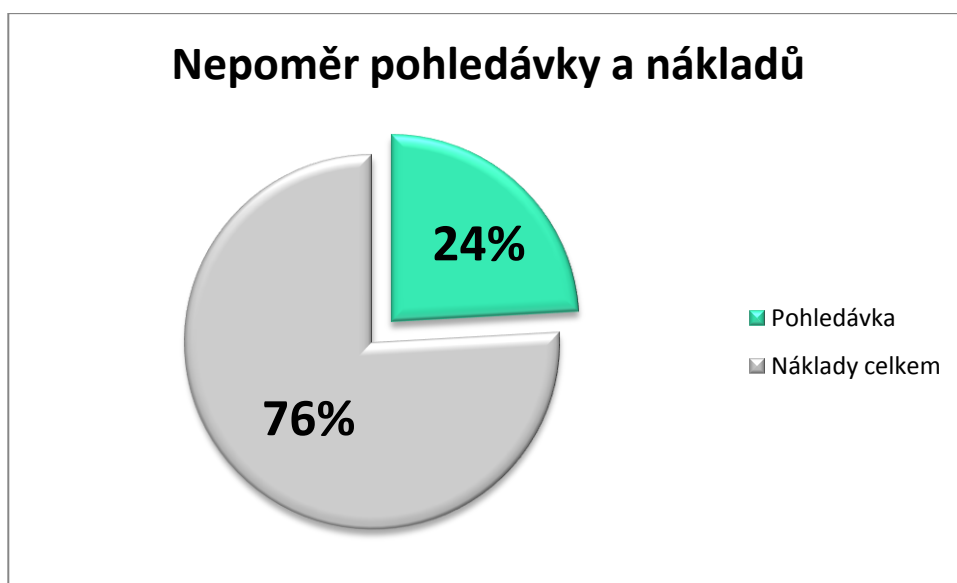
Pokud by byla exekuce vedena pro totožnou částku a shodným způsobem volby exekučního řízení, tj. srážkami ze mzdy prostřednictvím soudního exekutora, činila by výše nákladů následující hodnotu, tak jak vyplývá z tabulky 12.

Tabulka 12 Náklady soudního exekutora

Pohledávka ve výši 2 500 Kč vymáhaná prostřednictvím soudního exekutora	
Učiněné úkony ve věci	náklady
Výzva k zaplacení	0 Kč
Vydání exekučního příkazu	3 000 Kč
Náhrada hotových výdajů	3 500 Kč
DPH 21 %	1 365 Kč
Náklady CELKEM	7 865 Kč

Zdroj: Česko (2001b), upraveno autorem

Jestliže pohledávka činila částku ve výši 2 500 Kč, pak spolu s náklady řízení je na dlužníkovi vymáhána částka v celkové výši **10 365 Kč**. Náklady řízení jsou vzhledem k výši pohledávky, pro kterou bylo exekuční řízení vedeno více jak třikrát vyšší a nepoměr dlužné částky a nákladů při exekuci prostřednictvím soudního exekutora je pak zřejmý z následujícího grafu uvedeného na obrázku 4.

Obrázek 4 Nepoměr pohledávky a nákladů (autor)

V případě, že by dlužník uhradil pohledávku po obdržení výzvy o zaplacení, pak by mu v rámci exekuce vedené správním exekutorem dle daňového řádu nebyla přiznána žádná povinnost k úhradě nákladů vymáhacího řízení, avšak v případě totožného úkonu soudním exekutorem by již byl povinen dlužník nahradit částku ve výši 3 933 Kč ve prospěch soudního exekutora.

Rozdílnost ve výši nákladů exekuce na peněžitá plnění:

- srážkami ze mzdy,
- příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb,
- příkázáním jiné peněžitě pohledávky,
- postižením jiných majetkových práv.

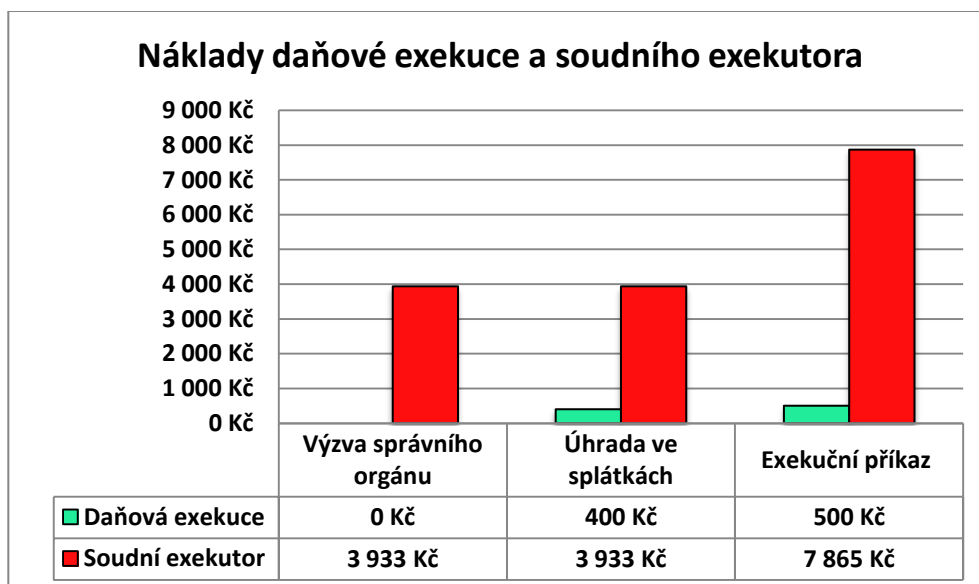
V rámci které obvykle exekutor, ať již správní, tak i soudní, činí zpravidla totožné tzv. administrativní úkony (zjišťování poměrů dlužníka, výzvy k součinnosti třetích osob apod.) směřující k vydání exekučního příkazu je zcela zřejmá z tabulky 13.

Tabulka 13 Poměr nákladů daňové exekuce a soudního exekutora

Pro pohledávku ve výši 2 500 Kč			
	Daňová exekuce	Poměr	Soudní exekutor
Výzva správního orgánu	0 Kč	<	3 933 Kč
Úhrada ve splátkách	400 Kč	<	3 933 Kč
Exekuční příkaz na srážky ze mzdy, příkázáním pohledávky z účtu, apod.	500 Kč	<	7 865 Kč

Zdroj: Česko (2009), Česko (2001b), upraveno autorem

Pro ilustraci je pak z grafu na obrázku 5 patrný naprostý nepoměr nákladů pro vymáhanou pohledávku ve výši 2 500 Kč při shodných úkonech správního a soudního exekutora.

Obrázek 5 Poměr nákladů daňové a soudní exekuce (autor)

V druhém případě nebyla ze strany pana Starého uhrazena pokuta ve výši 25 000 Kč a náklady prvoinstančního řízení ve výši 1 000 Kč a celkový dluh tak činil částku ve výši 26 000 Kč. **Správní exekutor** vymáhal pohledávku v režimu **daňové exekuce prodejem movitých věcí**.

Tabulka 14 Náklady správního exekutora

Správní exekutor	Pohledávka ve výši 26 000 Kč
Učiněné úkony ve věci	náklady
Výzva k zaplacení	
Soupis majetku	
Exekuční příkaz	520 Kč
Dražební vyhláška	
Dražba	
Náhrada hotových výdajů	0 Kč
DPH 21 %	0 Kč
Náklady CELKEM	520 Kč

Zdroj: Česko (2009), upraveno autorem

Náklady spočívají pouze v procentuální výši z hodnoty vymáhané částky, nikoliv z hodnoty zpeněžení movité věci, jak vyplývá z tabulky 14. V rámci stanovení nákladů nebylo uvažováno s případným znaleckým posudkem, pronájmem prostor k uskladnění apod. Totéž se týká i pro výpočet nákladů soudního exekutora.

Pokud by byla exekuce vedena pro totožnou částku a shodným způsobem volby exekučního řízení, tj. prodejem movitých věcí prostřednictvím **soudního exekutora**, činila by výše nákladů následující hodnotu, tak jak vyplývá z tabulky 15.

Tabulka 15 Náklady soudního exekutora

Soudní exekutor	Pohledávka ve výši 26 000 Kč
Učiněné úkony ve věci	náklady
Výzva k zaplacení	
Soupis majetku	
Exekuční příkaz	3 900 Kč
Dražební vyhláška	
Dražba	
Náhrada hotových výdajů	3 500 Kč
DPH 21 %	1 554 Kč
Náklady CELKEM	8954 Kč

Zdroj: Česko (2001b), upraveno autorem

3.3.2 Souhrnný praktický příklad městského úřadu

Pro ilustraci vynaložených nákladů občanem města za náklady vymáhání při exekuci vedené Celním úřadem a soudním exekutorem poslouží následující model v rámci, kterého bylo použito konkrétních údajů za kalendářní rok 2015 faktického městského úřadu, avšak s ohledem na diskrétnost není skutečné jméno města uváděno.

Vymezení obce

Městský úřad, počet obyvatel 29 500, působnost - samostatná, přenesená, rozšířená.

V činnosti obce je mimo jiné i projednávání a řešení přestupků a správních deliktů na úseku bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Z celkového počtu 550 přestupků bylo v řízení blokovém a příkazním vyřízeno celkem 130 případů a ve správním řízení bylo projednáno 220 přestupků. Za všechny přestupky pak byla na pokutách uložena částka ve výši 2 450 000 Kč. Vymáhání pokut a nákladů řízení uložených v rámci dělené správy odborem, který má ve své kompetenci řešení přestupků a správních deliktů na úseku bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a Městskou policií zajišťuje oddělení právní agendy. Finančním odborem bylo k vymáhání předáno 185 rozhodnutí v celkové částce 832 000 Kč.

Exekuční vymáhání pohledávek je zajišťováno na základě smluvního vztahu s exekuční kanceláří.

V rámci vymáhání exekučních kanceláří jsou činěny následující úkony:

- výzva o zaplacení dlužné částky;
- zpracování žádostí o poskytnutí součinnosti;
- zpracování exekučních příkazů, zpravidla na srážku ze mzdy, příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele peněžních služeb, případně exekuce na movité či nemovité věci.

Pokud by zmiňovaný úřad předal k vymáhání exekuční kanceláři všechny nezaplacené pohledávky, tj. 185 rozhodnutí v celkové částce 832 000 Kč (připadající výše dlužné částky připadající na jeden případ tak činí **4 500 Kč**), pak lze předpokládat následující náklady vymáhání, které bude exekuční kancelář požadovat po dlužnících spolu s vymáhanou pohledávkou.

V případě, že by soudní exekutor učinil prvotní krok a zaslal dlužníkovi výzvu o zaplacení, za níž je exekutorem vyčíslena částka ve výši **3 933 Kč**, kterou reprezentuje:

- snížená odměna ve výši 1 500 Kč,
- snížená náhrada nákladů ve výši 1 725 Kč,
- DPH 21 % ve výši 678 Kč,

a dluh by byl všemi dlužníky uhrazen, pak by celková částka na nákladech za zaslání výzvy o zaplacení při všech 185 rozhodnutích činila **727 605 Kč** a tuto by pak dlužníci v souhrnu museli uhradit.

V případě, že by soudní exekutor učinil další kroky ve vymáhání a byl by vydán exekuční příkaz, např. pro srážky ze mzdy, nebo příkázání pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb, pak za takový úkon jsou exekutorem náklady vyčísleny na částku ve výši **7 865 Kč**, které jsou reprezentovány:

- odměnou ve výši 3 000 Kč,
- náhradou nákladů ve výši 3 500 Kč,
- DPH 21 % ve výši 1 365 Kč.

Jestliže by všichni dlužníci, kterým byl exekuční příkaz doručen, dluh uhradili, pak by na nákladech soudnímu exekutorovi za celkem 185 exekučních příkazů náležela částka ve výši **1 455 025 Kč**, když povinnost úhrady jde k tíži dlužníků.

Z uvedené analýzy je patrná výše nákladů, které při režimu vedení exekuce prostřednictvím soudního exekutora, na místo správního orgánu, tedy exekutora správního jsou povinni nahradit dlužníci spolu s vymáhanou částkou.

Pokud by správní orgán dodržoval zásady náležející správnímu orgánu, tak by právě vzhledem k výši nákladů, které vznikají při vymáhacím řízení prostřednictvím soukromého exekutora, nemohl předávat pohledávky právě soukromému sektoru k vymáhání.

3.3.3 Zhodnocení nákladů vymáhání

Správci pohledávky je v návaznosti na správní a daňový řád umožněna **volba režimu exekučního řízení** ze způsobů stanovených daňovým řádem a to buď formou vlastního vymáhání formou daňové exekuce, nebo cestou externí a to prostřednictvím soudního exekutora. Volba režimu by však měla vycházet nejen z možností a schopností správce pohledávky, ale měla by být zohledňována i finanční stránka, tj. že by měl být zvolen takový způsob vymáhání, při kterém náklady související s vymáháním nebudou ve zjevném nepoměru k výši nedoplatku. Dle (Plzeňský kraj, 2014) „*Není ojedinělým jevem, že správní orgán povolává na vymáhání bagatelních dlužných částek soukromé exekutory, jejichž činnost*

vyvolává velké náklady a má negativní dopad na rozpočty obcí, a současně bezdůvodně finančně zatěžuje dlužníky.“ S ohledem na uvedené a i s ohledem na náklady, které vznikají při exekuci vedené soudním exekutorem, by měl správce volit režim vymáhání formou daňové exekuce a tuto provést sám, zejména pokud bude zvolena forma daňové exekuce srážkami ze mzdy nebo příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele peněžních služeb.

Přestože řada obcí má uzavřen smluvní vztah o spolupráci s exekučními kanceláři na vymáhání pohledávek a argumentuje takřka nulovými náklady spojenými s vymáháním pohledávek (bezúplatné, případně jsou smluvní vztahy ohodnoceny částkou 1 Kč měsíčně apod.), pokud agendu vymáhání předají soudnímu exekutorovi, pak taková argumentace je pouze imaginární, neboť sice obec na vymáhání pohledávky nevynaloží žádné finanční prostředky, avšak finanční prostředky vynaloží dlužník - občan dané obce, který je povinen nahradit náklady vymáhání soudnímu exekutorovi a jak je již z provedených nákladových analýz zřejmé, jedná se o náklady dosahujících mnohdy enormních částek ve vztahu k částce vymáhané. V konečném důsledku tak prvotně účelný předpoklad správního orgánu v podobě nulových nákladů spojených s vymáháním může s ohledem na skutečnost, že náklady exekuce, vedené soudním exekutorem, převýšily výši vymáhané dlužné částky, vyústit v následující stav:

- vymožené finanční prostředky nedosahují vzhledem k poměrům dlužníka (nezaměstnaný, bez majetku apod.) takové výše, aby pokryly dlužnou částku a náklady vymáhání. Přednostně jsou dle zákonných ustanovení uspokojeny VŽDY náklady exekuce a poté až vymáhaný dluh. **V závěru samotného vymáhání** tak pro nemajetnost dlužníka **budou uhrazeny náklady exekuce** soudnímu exekutorovi, byť i třeba pouze v částečné výši, **avšak pohledávka**, pro kterou bylo vymáhání započato, **zůstane i nadále neuhrzena. Efekt** pro obec tak **je**, krom finanční zátěže dlužníka, zcela **nulový**.
- náklady exekuce, vedené soudním exekutorem, dosáhly enormní výše ve vztahu k vymáhané částce a **dlužník** je tak zatížen náhradou těchto nákladů i v dalších časových obdobích (náklady a dlužná částka jsou mu pravidelně sráženy ze mzdy nebo bankovního účtu) a **na místo** toho, **aby si plnil své zákonné povinnosti** (např. poplatků za svoz komunálního odpadu) vůči obci, bude **plnit ve prospěch soudního exekutora** za náklady exekuce a v následném období mu vznikne např. dluh na poplatcích právě za svoz komunálního odpadu. Nejedná se o hypotetickou situaci, ale o situaci, která je zcela obvyklá, kdy pro náklady vymáhání se dlužníci dostávají až do dluhových pastí. **Efekt pro obec je opět nulový**.

3.4 Návrh efektivního řešení

Z výše uvedených modelových příkladů vyplývá rozdílnost výše nákladů spojených s vymáháním, které jdou vždy k tíži dlužníka. Priorita pro navržení efektivního řešení pro vymáhání vychází zejména právě z rozdílnosti nákladů vymáhání dle vymáhajícího subjektu, tak jak je zřejmé z komparace nákladů z předchozí kapitoly 3.3.

V rámci rozhodování o volbě režimu a získání pohledávky v její výši a včas od dlužníka je po provedené analýze nákladů, její komparaci a zhodnocení vhodné upřednostňovat zejména:

- upomínkové řízení, tj. **upozornit dlužníka na dluh**, který správní orgán eviduje a to např. telefonickým kontaktem, SMS či e-mailovou zprávou, případně zaslat dlužníkovi výzvu k zaplacení dlužné částky spolu s přiloženou poštovní poukázkou,
- **vymáhat pohledávky vlastní cestou**, tj. formou daňové exekuce, zejména pokud jsou správnímu orgánu známy poměry dlužníka, zda je zaměstnán, pak daňovou exekuci srážkami z platu, nebo pokud má zřízen bankovní účet u peněžního ústavu, pak vést daňovou exekuci na příkázání pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb,
- **předat pohledávku k vymáhání Celní správě v rámci tzv. dělené správy**, ve smyslu zákonných ustanovení celního zákona, daňového a správního řádu.

Přestože je předávání pohledávek k vymáhání **Celní správě** zakotveno v ustanovení § 161 daňového řádu (Česko, 2009, § 161), které určuje případy, kdy dochází k tzv. **dělené správě**, není tohoto institutu ze strany správních orgánů vůbec využíváno. V odstavci 3 citovaného ustanovení (Česko, 2009, § 161) je vymezeno, „že k dělené správě rovněž dochází, jestliže zákon stanoví, že ke správě placení peněžitého plnění je příslušný jiný správní orgán než orgán veřejné moci, který platební povinnost k peněžitému plnění uložil... Jedná se tak o případ, kdy s přechodem z procesního prostředí dochází zároveň i k přechodu pravomoci (věcné působnosti) z jednoho orgánu veřejné moci, který např. platební povinnost k peněžitému plnění stanovil individuálním správním aktem vydaným podle správního řádu či takovou povinnost vzniklou na základě zákona deklaroval, na jiný orgán, nejčastěji na obecného správce daně ve smyslu tohoto pojmu, který mu přisoudil správní řád v ustanovení § 106 odst. 1 a 2.“

Rovněž i v ustanovení § 106 odst. 1 a 2 správního řádu (Česko, 2004, § 106) je definováno, že: *Exekučním správním orgánem, který na žádost správního orgánu uvedeného v § 105 odst. 1 písm. a) nebo osoby oprávněné z exekučního titulu provádí exekuci*

na peněžitá plnění, je obecný správce daně místně příslušný podle zvláštního zákona, nestanoví-li zákon, že exekucním správním orgánem je správní orgán uvedený v § 105 odst. 1 písm. a). Obecní úřad nebo krajský úřad je exekucním správním orgánem tehdy, je-li současně správním orgánem uvedeným v § 105 odst. 1 písm. a) nebo je-li takovým správním orgánem jiný orgán územního samosprávného celku. Na žádost obecního úřadu provede exekuci obecný správce daně místně příslušný podle zvláštního zákona.“

3.5 SWOT analýza – Celní správa

Navrhované řešení, tj. **předat pohledávku k vymáhání Celní správě v rámci tzv. dělené správy** má své opodstatnění jak vyplývá z níže uvedené SWOT analýzy v tabulce 16.

Tabulka 16 SWOT analýza Celní správy

	Silné stránky	Slabé stránky
Vnitřní prostředí	součinnost třetích osob, způsoby provedení exekuce, personální obsazení odbornost zaměstnanců, technické vybavení, nízké náklady, klientský přístup, prostory pro uskladnění, vymáhání v rámci dělené správy	nadměrná zátěž pracovníků
	Příležitosti	Hrozby
Vnější prostředí	získání případů k provedení exekuce, zvýšení výnosu z provedených exekucí, větší důvěra ke státnímu sektoru, využívání splátkového způsobu úhrady, dlouhodobé zkušenosti, informace o dlužnících z jiných řízení, poskytování informací, ověřování dle dostupných rejstříků státní správy, rychlý zdroj informací	konkurence soudních exekutorů, konkurence vymáhajících agentur, změna v zákoně o Celní správě

Zdroj: autor

Z uvedené SWOT analýzy je zřejmé, že silnou stránkou vymáhání celní správou jsou jejich nízké exekucní náklady. Tyto exekucní náklady extrémně nenavyšují vymáhanou dlužnou částku, která byla obci předána k vymáhání a dlužník je tak lépe a rychleji schopen dluh uhradit. Další velmi důležitou silnou stránkou Celní správy je klientský přístup, neboť celníci, jakožto zaměstnanci Celní správy, mají snahu, stejně tak jako by měly mít i obce, samotnému vymáhání předejít a dlužníka kontaktovat za účelem jeho úhrady.

4 EKONOMICKÉ ZHODNOCENÍ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ

Z předchozích analýz o poměrech nákladů exekuce vedené správním exekutorem dle daňového řádu a exekutorem soudním dle exekučního řádu je zřejmý kontrast nákladů obou institucí, tj. orgánů státní správy a orgánu soukromého sektoru, tedy soudního exekutora, který svou exekutorskou činnost vykonává za úplatu.

Prvotním krokem obou orgánů bývá zaslání výzvy o zaplacení dlužníkovi. Výzva, která je, vyhotovena správním orgánem není jakkoliv zpoplatněna na rozdíl od výzvy zasláné soudním exekutorem, za kterou soudnímu exekutorovi náleží náklady ve výši **3 933 Kč**, sestávající se z odměny ve výši jedné poloviny v částce 1 500 Kč a náhradě hotových výdajů rovněž ve snížené výši, tj. v částce 1 750 Kč a dále pak z daně z přidané hodnoty 21 %, tj. 683 Kč. Z porovnání finanční zátěže dlužníka v podobě nákladů vymáhacího řízení při tomto prvotním úkonu je zcela evidentní, který režim by měl správce pohledávky v rámci vymáhání preferovat.

Z dosavadní praxe vymáhacích správních orgánů je většinou obvyklé, že prvotní úkony ve vymáhání, tj. zaslání výzvy o zaplacení pohledávky, vzniklé z neuhrazené pokuty a nákladů prvoinstančního řízení řeší tzv. cestou vlastních řad, tedy správním orgánem. Avšak co se týče dalších úkonů samotného vymáhání, pak je celá řada obcí, která na základě smluvních vztahů uzavřených s exekučními kancelářemi předává vymáhání pohledávek soudním exekutorům s odůvodněním, že obec není dostatečně technicky a personálně vybavena, zaměstnanci nedisponují odbornými znalostmi, zejména co se týče exekuce prodejem movitých a nemovitých věcí, soupisu, dražeb, ale i že nemají prostory a vybavení pro uskladnění movitých věcí apod. Na druhou stranu je to právě zaměstnanec obce, který musí připravit veškeré podklady, které budou soudnímu exekutorovi předány k vymáhání, a případně i vypracovat a sepsat návrh na nařízení exekuce.

Je zcela jistě nezpochybnitelné, že v možnostech a schopnostech obcí, které vykonávají činnost mimo jiné i v přenesené působnosti a vyřizují tak dopravní přestupky, je vymáhat pohledávky, vzniklých z titulů neuhrazených pokut z dopravních přestupků včetně nákladů prvoinstančního řízení v rámci své vlastní vymáhací činnosti. Vymáhací správní orgán by měl využívat v rámci vymáhacího řízení krom výzev k zaplacení i tzv. administrativní exekuci, tj. daňovou exekuci srážkami ze mzdy a rovněž i příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb.

4.1 Náklady na upomínkové řízení správního orgánu versus soudního exekutora

Upomínkové řízení, konkrétně uvědomění dlužníka o evidovaném dluhu správním orgánem, bývá zpravidla nejrychlejším řízením co do možnosti okamžiku vymožení dlužné částky. Pokud správní orgán má případně již ze své předchozí či jiné činnosti k dispozici kontakt (telefonní číslo nebo emailovou adresu) na dlužníka, je vhodné tohoto kontaktovat telefonicky, případně SMS či emailovou zprávou. Tento způsob upozornění by měl správní orgán preferovat vždy (má-li dostupné kontakty), neboť mnohdy není dluh uhrazen nikoliv záměrně, ale z „pouhého zapomnění“. Pokud byl dlužník správním orgánem kontaktován některým z uvedených způsobů a přesto dluh neuhradil, bylo by přesto vhodné dlužníka ještě uvědomit písemnou formou a to výzvou k úhradě, ve které bude krom výše dlužné částky uvedena i lhůta pro zaplacení a bankovní spojení správního orgánu spolu s variabilním symbolem. Součástí „obyčejné“ zásilky by měla být i poštovní poukázka.

Upomínkové řízení správního orgánu je řízením nejefektivnějším zejména ve vztahu k nákladům tohoto řízení a to jak pro věřitele (správní orgán), tak i pro dlužníka, tak jak vyplývá z níže uvedeného výpočtu (s náklady na zaměstnance, který agendu vyřizuje, není uvažováno) v tabulce 17. Pro úplnost je vyčíslena i částka, kterou by musel dlužník uhradit, pokud by věc byla předána k vymáhání soudnímu exekutorovi.

Tabulka 17 Přehled nákladů dlužníka při jednotlivých úkonech

Úkon	Náklady správního orgánu	Náklady dlužníka při úkonu správního orgánu	Náklady dlužníka při úkonu soudního exekutora
Emailová zpráva	0 Kč	0 Kč	1 500 Kč odměna 1 750 Kč náhrada hotových výdajů 683 Kč DPH 3 933 Kč
SMS zpráva	cca 1 Kč až 5 Kč	0 Kč	
Telefonický kontakt	cca 5 Kč	0 Kč	
Poštovní služby	cca od 11 Kč do 16 Kč	0 Kč	
Náklady celkem	maximálně cca 20 Kč	0 Kč	

Zdroj: autor

4.2 Vymáhání správním orgánem versus soudním exekutorem

Vymáhání pohledávky správním orgánem tzv. administrativní formou exekuce, zejména daňovou exekucí srážkami ze mzdy či příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb opět upřednostňovat před předáním věci soukromému exekutorovi, neboť ten činí takřka shodné úkony v dané věci jako exekutor správní avšak ve značném nepoměru nákladů, kterými je posléze zatížen dlužník, tak jak je zřejmé z níže uvedené tabulky 18.

Vymáhání pohledávek formou daňové exekuce prodejem movitých a nemovitých věcí nebývá správním exekutorem takřka vůbec využíváno a to i přesto, že spáchá-li osoba dopravní přešůpek, pak je ve většině případů evidentní, že tato osoba je vlastníkem movité věci, tedy zpravidla osobního automobilu. Správní orgány argumentují absencí dostatečné personální a technické vybavenosti a pro uplatnění exekuce prodejem movitých a nemovitých věcí předávají pohledávky k vyřízení soudním exekutorům.

Z monitorování obcí a z veřejně dostupných zdrojů (webové stránky obce, výroční zprávy, rozpočet obce, tisku a médií) je zřejmé, že obce pro vymáhání dlužných částek takřka vůbec nevyužívají dalšího možného instrumentu, vymáhání pohledávek **v režii Celního úřadu v tzv. „dělené správě“**, tak jak je tato možnost dána obcím zákonem o Celní správě České republiky, daňovým a správním řádem. Z uvedených ustanovení předmětných zákonů vyplývá, že peněžité plnění, zejména pokuty, která byla uložena orgány obce, tj. správním orgánem, mohou vymáhat celní úřady z pozice obecného správce daně, tak jak je stanoveno v ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (Česko, 2012).

Celní úřad, jakožto obecný správce daně, se při vymáhání pohledávek rovněž řídí ustanoveními daňového řádu, tak jako správní exekutor. Podstatnou je tedy ta skutečnost, že **náklady vymáhání v režii Celního úřadu jsou ve shodné výši (2% z částky, pro kterou je exekuce vedena, nejméně však 500 Kč) jako by vymáhací řízení bylo vedeno exekutorem správního orgánu**. Tento způsob, ač je podstatně ekonomičtější co do výše nákladů vymáhacího řízení, které jdou k tíži dlužníka, však bývá ze strany správních orgánů obcí zcela opomíjen. Přitom celníci, kteří vymáhání pohledávek vykonávají a zabezpečují, mají stejné možnosti a dispozice jako soudní exekutor, tak jak uvádí následující tabulka.

4.3 Dispozice institutů exekucí

Z doposud provedených SWOT analýz pro soudního exekutora a Celní správu je zřejmé, že dispozici obou institutů jsou zcela shodné, vyjma rozdílnosti ve výši nákladů, tak jak jsou níže porovnány.

Oba instituty mají k dispozici následující možnosti pro vedení exekučního řízení:

- součinnost třetích osob (poskytování informací bankami, zdravotními pojišťovny, katastrálními úřady, registry vozidel, apod.),
- způsoby provedení exekuce (srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele peněžních služeb, prodej movitých a nemovitých věcí včetně dražby, soupisu věcí),

- personální obsazení,
- odbornost zaměstnanců,
- technické vybavení (mobilní kanceláře, zajišťovací prostředky „botička“),
dispozice prostor pro uskladnění věcí v rámci mobiliární exekuce (skladové prostory).

4.4 Komparace nákladů vymáhání dle vymáhajících subjektů

Z analýzy nákladů vymáhání, které předává obec soudnímu exekutorovi (uvedené v předchozí kapitole) je zřejmá enormní výše nákladů, ke kterým jsou povinováni dlužníci. Rozdílnost výše nákladů za vymáhání při exekuci vedené Celním úřadem a soudním exekutorem uvádí následující tabulka 18. V níže uvedeném výpočtu a tabulce 18 komparace výše nákladů je předpokládáno, že zmiňovaný úřad předal soudnímu exekutorovi k vymáhání všechny nezaplacené pohledávky, tedy 185 případů. Dlužná částka vyplývající z jednoho rozhodnutí je ve výši 4 500 Kč.

Při exekučních nákladech:

- 500 Kč za jeden případ, řešený formou daňové exekuce, činí za 185 případů celková částka 92 500 Kč, tj. částka, kterou c celkovém úhrnu zaplatí dlužníci (občané obce a tato částka připadne obci).
- 3 933 Kč za jeden případ (zaslání výzvy o zaplacení), řešený prostřednictvím soudního exekutora, činí za 185 případů celková částka 727 605 Kč, tj. částka, kterou v celkovém úhrnu zaplatí dlužníci (občané obce a tato částka bude příjmem soudního exekutora,
- 7 865 Kč za jeden případ (exekuční příkaz), řešení prostřednictvím soudního exekutora činí za 285 případů celková částka 1 455 025 Kč, kterou v úhrnu zaplatí dlužníci – občané obce a tato částka bude příjmem soudního exekutora.

Tabulka 18 Komparace nákladů

Vymáhaná povinnost ve výši 4 500 Kč počet případů: 185					
	Celní úřad	Náklady za 185 případů	Poměr	Soudní exekutor	Náklady za 185 případů
Výzva o zaplacení	0 Kč	0 Kč	<	3 933 Kč	727 605 Kč
Exekuční příkaz	500 Kč	92 500 Kč	<	7 865 Kč	1 455 025 Kč

Zdroj: autor

Rozdílnost vymáhacího řízení Celního úřadu a soudního exekutora nespočívá v míře odbornosti nebo příslušných kompetencí, ale „pouze v odměně“ za vykonané služby. Z doposud provedených analýz a výčtů nákladů vymáhání, které je pak povinen uhradit dlužník spolu s vymáhanou pohledávkou je zřejmé, že řízení vedené prostřednictvím soukromého exekutora je ve značném nepoměru k řízení vedenému subjektem správním, který určuje náklady dle daňového řádu.

Nelze ani opomenout skladbu nákladů soudního exekutora. Jestliže jsou náklady tvořeny odměnou exekutora v procentuální výši z hodnoty vymáhané částky (o 13 % vyšší jak u daňové exekuce) pak další složku nákladů tvoří ještě náhrada hotových výdajů, která zahrnuje mimo jiné poštovné, telefonní poplatky, cestovné apod., a to vždy v minimální výši 1 725 Kč v případě, kdy je dlužníkem uhrazen dluh bezprostředně po zaslání výzvy k zaplacení. Taková hodnota za náhradu hotových výdajů, i když je v minimální výši, zcela jistě neodpovídá skutečně účelně vynaloženým nákladům. Navíc ještě je takřka každý soukromý exekutor plátcem daně z přidané hodnoty a náklady vymáhání jsou tak navýšeny o 21 % DPH.

Je zcela běžné, že pokud je vymáhán dluh v totožné výši správním orgánem obce X a správním orgánem obce Y, pak dle zvoleného režimu vymáhání zaplatí občan obce X částku zcela odlišnou od občana z obce Y, i když výše vymáhané pohledávky a stejně tak i způsob vedení exekuce (např. srážkami ze mzdy) je naprosto ve shodě. Tento faktický stav je však umožněn zákonným ustanovením, kdy dle daňového řádu je na vůli správního orgánu jakou formu exekuce zvolí. S ohledem na nejednotný postup správních orgánů v rámci vymáhání by bylo vhodné učinit nadřazenými orgány taková opatření, dle kterých by správní orgány nejen sjednotily režimy vymáhání, ale aby i byla preferenčně volena daňová exekuce, tedy vymáhání pomocí orgánů správních, tedy Celní správou.

ZÁVĚR

Cílem práce bylo zhodnocení procesu vymáhání, včetně posouzení nákladů řízení, které jdou k tíži dlužníka a navrhnout řešení pro efektivní vymáhání pohledávek z přestupků v silniční dopravě.

Podstatou správy pohledávek z přestupků v silniční dopravě a jejich vymáhání je zejména volba režimu vymáhání z možností daných správnímu orgánu zákonnými ustanoveními, tj. exekuční řízení vedené správním orgánem formou daňové exekuce nebo exekuce vedená prostřednictvím soudního exekutora. Od zvoleného režimu exekuce se pak odvíjí právě náklady vymáhání, zejména pak tolik diskutované náklady soudního exekutora.

Správní orgán by v rámci svých činností měl dodržovat zásady či principy řízení ukládané zákonem a volit takové formy řízení, která jsou ekonomická, přiměřená a vhodná a využívat takových instrumentů, které nebudou v rozporu právě s těmito zásadami.

Na příkladech případových studií bylo demonstrováno užití teorie v praxi, tedy nejen jak postupuje správní orgán v praxi v rámci přestupkového a vymáhacího řízení, ale i jaké jsou možnosti dlužníka v rámci jednotlivých fází řízení.

Současně pro objasnění postupu správního orgánu v rámci delegace vymáhání na státní či soukromý sektor byl využit souhrnný příklad, ze kterého v návaznosti na možnosti volby konkrétního režimu exekuce je patrna zejména nákladovost vymáhání ve vztahu k počtu věcí předávaných k vymáhání buď ke správní exekuci, nebo k exekuci prostřednictvím soudního exekutora. Náklady vymáhání jsou vždy připsány k tíži dlužníka, když tyto musí nahradit spolu s dlužnou vymáhanou částkou a jak vyplývá ze zákonného ustanovení, prvořadě jsou z vymožené pohledávky hrazeny náklady exekuce. Pokud obec pro vymáhání upřednostňuje exekuci prostřednictvím soudního exekutora, pak se zcela jistě projeví zpětná vazba takového počínání, neboť vzhledem k prvořadě náhradě nákladů exekutora bude např. při velmi nízkém dluhu a nemajetnosti dlužníka pokryta pouze částečně náhrada nákladů exekutora a nikoliv právě dlužná vymáhaná částka, která by měla náležet obci. Rozdílnost nákladů a jejich výše má pak mnohdy i fatální následky pro dlužníka.

Provedenou analýzou vymáhání pokut z přestupků v silniční dopravě, včetně rozborem jednotlivých nákladů za konkrétních okolností v rámci vymáhání pohledávek bylo shledáno, že náklady vymáhání správního orgánu při daňové exekuci jsou přiměřené a jsou zcela v souladu se zásadami řízení na rozdíl od nákladů soudního exekutora, které enormně přesahují vymáhanou částku, mnohdy i mnohonásobně (např. pokuta ve výši 500 Kč „se vyšplhá“ pro náklady v částce 7 865 Kč až na částku 8 365 Kč).

Pokud obec pro vymáhání upřednostňuje exekuci prostřednictvím soudního exekutora a dlužníka tak vystavuje neúměrně vysokým nákladům vymáhacího řízení, pak se zcela jistě brzy projeví zpětná vazba takového počínání, kdy dlužník na místo toho, aby si plnil své zákonné povinnosti vůči obci, bude v dalších obdobích splácet náklady vymáhání soudnímu exekutorovi a obci se tak budou navyšovat pohledávky za jiné platební povinnosti než jen z pokut z přestupků v silniční dopravě.

Z výsledků komparací nákladů vymáhání, které jsou vždy prioritně uspokojovány, vyplynulo, že náklady vymáhacího řízení, které je vedeno prostřednictvím soudního exekutora, mnohdy převyšují samotnou vymáhanou částku a jsou tak v nepoměru nejen k nákladům vymáhacího řízení cestou daňové exekuce, ale zpravidla i ve značném nepoměru k vymáhaným dlužným částkám v nižších hodnotách. Mělo by být prioritním zájmem správního orgánu, aby byl pokud možno vždy uhrazen dluh z vymožené částky a nikoliv, aby byly pokryty „pouze“ vysoké náklady vymáhání, spojené s exekucí prostřednictvím soudního exekutora, tak jak je v praxi často obvyklé.

Správní orgán by tak měl upřednostňovat upomínkové řízení a upozornit dlužníka na dluh, např. telefonickým kontaktem, SMS či emailovou zprávou, případně zaslat dlužníkovi výzvu k zaplacení dlužné částky spolu s příloženou poštovní poukázkou. Dále pak by měl preferovat vymáhání pohledávek vlastní cestou formou daňové exekuce a případně, pokud nemá dostatečných vlastních dispozic pro vymáhání, **předat pohledávku k vymáhání Celnímu úřadu v rámci tzv. dělené správy**, ve smyslu zákonných ustanovení celního zákona, daňového a správního řádu.

V návaznosti na komparaci nákladů vymáhacího řízení, tak jak byly předestřeny pro jednotlivá řízení lze jak z hlediska ekonomického, tak i z hlediska morálního nejen upřednostňovat, ale zcela uplatňovat v rámci vymáhání **VŽDY exekuci vedenou dle daňového řádu**, a to ať již vlastním vymáhacím orgánem nebo orgánem Celní správy. Preferenci odůvodňuje zejména ta skutečnost, že možnosti a schopnosti celníků, tedy zaměstnanců Celní správy, jsou takřka totožné jako soudních exekutorů i ve vztahu kompetencí. Snad jediný rozdíl, který lze v porovnávaných vymáhacích subjektech spatřovat, je finanční zainteresovanost, neboť soudní exekutor je osobou podnikající a tudíž má na rozdíl od celníků, jakožto zaměstnanců státního sektoru, z každého případu mnohdy nezanedbatelný finanční prospěch.

Vhodnou formou vymáhání pohledávek je úhrada dlužníkem po zaslané výzvě správním orgánem, a proto by výzva o zaplacení měla být dlužníkovi ze strany vymáhajícího orgánu zaslána vždy.

Na jedné straně jsou enormní náklady účtované soudními exekutory za vymáhání bagatelních pohledávek stále častým tématem veřejnosti, avšak na straně druhé se právě státní správa sama podílí na možnostech uplatňovat tak vysoké náklady soudním exekutorem, neboť ona sama předává pohledávky pro výkon soudního exekutora.

Pokuta za dopravní přestupek má představovat funkci nápravnou. Současně i náklady vymáhání mají být charakteru výchovného. Vzhledem k finančnímu profitu soudního exekutora se dlužník, který neuhradil dlužnou částku ve stanovené výši a lhůtě, mnohdy dostane až do finanční tísně a to právě díky vysokým nákladům, které mu byly soudním exekutorem za vymáhání dlužné částky uloženy. Takové situace jsou zcela obvyklé a často prezentované ve sdělovacích prostředcích.

Nelze předjímat, ale pokud by existoval jednotný postup správních orgánů v podobě metodického pokynu nadřazených orgánů o preferenci exekuce daňové, a to ať již ve vlastní režii správního orgánu, nebo případně Celní správou, před exekucí prostřednictvím soudního exekutora, nebylo by tak již rozdílných a nejednotných postupů správních orgánů.

POUŽITÁ LITERATURA

- ČESKÁ SPRÁVA SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ, 2016. Exekuční srážky ze mzdy nově v roce 2016. *Česká správa sociálního zabezpečení* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <http://www.cssz.cz/NR/rdonlyres/CD4A1E4B-5805-4336-A623-65368BEAFC51/8514/richardwfetterexekucnisrazkyzemzdynovevroce2016.pdf>
- ČESKO, 1963. *Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=30398&nr=99~2F1963&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 1990. *Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích* [online]. [cit. 2016-10-20]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakon.jsp?page=0&nr=200~2F1990&rpp=15#seznam>
- ČESKO, 1991. *Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů* [online]. [cit. 2016-11-06]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=39009&fulltext=Listina~20z~C3~A1kladn~C3~ADch~20pr~C3~A1v~20a~20svobod&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2000a. *Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)* [online]. [cit. 2016-10-20]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakon.jsp?page=0&nr=361~2F2000&rpp=15#seznam>
- ČESKO, 2000b. *Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=49296&nr=128~2F2000&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2000c. *Zákon č. 26//2000 Sb., o veřejných dražbách* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=48866&nr=26~2F2000&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2001a. *Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=51202&nr=120~2F2001&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2001b. *Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=51674&nr=330~2F2001&rpp=15#local-content>

- ČESKO, 2004. *Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád* [online]. [cit. 2016-10-20]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=58370&nr=500~2F2004&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2006. *Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobu jeho řešení (insolvenční zákon)* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=62545&nr=182~2F2006&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2009. *Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=69223&nr=280~2F2009&rpp=15#local-content>
- ČESKO, 2012. *Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=76570&nr=17~2F2012&rpp=15#local-content>
- DOPRAVNÍ PŘESTUPKY, 2016a. Dopravní přestupky. *Dopravní právo* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <http://www.dopravni-pravo.cz/dopravni-prestupky/>
- DOPRAVNÍ PŘESTUPKY, 2016b. Překročení rychlosti. *Dopravní právo* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <http://www.dopravni-pravo.cz/prekroceni-rychlosti/>
- EXEKUTORSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY, 2016. Aktuality. Aktuality pro veřejnost [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <http://ekcr.cz/aktuality-pro-verejnost>
- HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ, 2012. *Správní právo procesní*. 4. aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Leges. ISBN 978-80-87576-15-1.
- HRABÁK, Jan a Tomáš, NAHODIL, 2006. *Nový správní řád a zákon související: s odkazy a výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. 2. aktualiz. a dopl. vyd. Praha: ASPI. ISBN 80-7357-180-3.
- Katalog pokut a bodů. 2016. *Bodový systém* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <http://www.bodovysystem.cz/Katalog-pokut-a-bodu/>
- KOBÍK, Jaroslav a Alena, KOHOUTOVÁ, 2010. *Daňový řád s komentářem*. Olomouc: Anag. ISBN 978-80-7263-616-7.
- KOBÍK, Jaroslav, 2007. *Správa daní a poplatků s komentářem: komplexní pohled na problémy správy daní*. 5. aktualiz. vyd. Olomouc: ANAG. ISBN 978-80-7263-375-3.
- KOPŘIVA, Miloslav a Jaroslav, NOVOTNÝ, 2013. *Manuál k daňovému řádu: výklad k jednotlivým ustanovením zákona rozdíly proti zákonu o správě daní a poplatků, judikatura, příklady*. Ostrava: Sagit. ISBN 978-80-7208-947-5
- LIBERECKÝ KRAJ, 2016. Vzory – rozhodnutí a žádosti. *Metodika k výkonu správy místních poplatků* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <http://pravni-odbor.kraj-lbc.cz/Methodika-k-vykonu-spravy-mistnich-poplatku/vzory-rozhodnuti-a-zadosti>

LICHNOVSKÝ, ONDRÝSEK, 2011. *Daňový řád: komentář*. 2. vyd. Praha: C.H.Beck. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-390-5.

MINISTERSTVO DOPRAVY, 2015. Statistiky přestupků a trestných činů. *Ministerstvo dopravy* [online]. [cit. 2016-11-20]. Dostupné z: <http://www.mdcz.cz/Statistiky?mssfd=Silni%C4%8Dn%C3%AD%20doprava&mssff=Statistiky%20k%20bodov%C3%A9mu%20hodnocen%C3%AD>

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI, 2016. Insolvenční rejstřík. [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://isir.justice.cz/isir/common/index.do>

PARDUBICKÝ KRAJ, 2016. Metodický postup. *Metodika k výkonu daňové exekuce* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <https://www.pardubickykraj.cz/viewDocument.asp?document=21166>

PLZEŇSKÝ KRAJ, 2014. Místní poplatky. *Metodická pomůcka – vymáhání* [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <http://www.plzensky-kraj.cz/cs/clanek/metodicka-pomucka-k-postupu-pri-vymahani-nedoplatku-na-mistnim-poplatku>

PROWIA SYSTEM, 2016. Insolvenční hlídač. Insolvenční rejstřík – vyhledávání [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <http://www.isir.info/isir/vyhledavani/vsechny>

SKULOVÁ, Soňa a kol. 2008. *Správní právo procesní*. Plzeň: Aleš Čeněk. ISBN 978-80-7380-110-6.

STÁTNÍ SPRÁVA ZEMĚMĚŘICTVÍ A KATASTRU, 2016. Katastr nemovitostí. Poskytování údajů z KN [online]. [cit. 2016-11-11]. Dostupné z: <http://www.cuzk.cz/Katastr-nemovitosti/Poskytovani-udaju-z-KN/Poskytovani-udaju-z-KN.aspx>

VARVAŘOVSKÝ, Pavel, 2012. *Přestupky*. Brno: Kancelář Veřejného Ochránce Práv. ISBN 978-80-7357-945-6.

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1 Nejčastěji evidované přestupky v roce 2015	17
Tabulka 2 Překročení rychlostních limitů v obci	19
Tabulka 3 Překročení rychlostních limitů mimo obec	20
Tabulka 4 Vývoj nezabavitelných částek při srážkách mzdy.....	32
Tabulka 5 Náklady daňové exekuce.....	37
Tabulka 6 Odměny za exekuci	40
Tabulka 7 SWOT analýza soudního exekutora	40
Tabulka 8 Přehled dopravních přestupků	44
Tabulka 9 Přehled srážky ze mzdy	47
Tabulka 10 Náklady daňové a soudní exekuce	55
Tabulka 11 Náklady správního exekutora	55
Tabulka 12 Náklady soudního exekutora	56
Tabulka 13 Poměr nákladů daňové exekuce a soudního exekutora	57
Tabulka 14 Náklady správního exekutora	58
Tabulka 15 Náklady soudního exekutora	58
Tabulka 16 SWOT analýza Celní správy	63
Tabulka 17 Přehled nákladů dlužníka při jednotlivých úkonech	65
Tabulka 18 Komparace nákladů	67

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Vývojový diagram o projednání přestupku.....	16
Obrázek 2 Vyjádření procentuálních podílů evidovaných přestupků	18
Obrázek 3 Značka s maximální rychlostí 50 km/h.....	44
Obrázek 4 Nepoměr pohledávky a nákladů.....	56
Obrázek 5 Poměr nákladů daňové a soudní exekuce	57

SEZNAM ZKRATEK

ČR	Česká republika
DPH	Daň z přidané hodnoty
GPS	Global positioning systém Globální polohový systém
ISIR	Insolvenční rejstřík
Sb.	Sbírka zákonů
SMS	Short message service Systém krátkých zpráv

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A Přehled přestupků v dopravě

Příloha B Vzor exekučního příkazu na přikázání pohledávky z účtu

Příloha C Vzor exekučního příkazu na srážky ze mzdy a z jiných příjmů

Příloha D Vyrozumění o právní moci

Příloha E Vzor rozhodnutí o zastavení daňové exekuce

Příloha F Žádost o splátky

Příloha A Přehled přestupků v dopravě

Paragraf	Podstata	Výše pokuty	Blokově pokuta
§ 125c/1a)1.	řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem 38b), (zákon č. 56/2001 Sb.) není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1a)2.	řídí vozidlo, jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo upravena anebo umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1a)3.	řídí vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích 34a), (§ 37 zákon č. 56/2001 Sb.) tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1a)4.	řídí vozidlo, jehož osvědčení o registraci bylo zadrženo	od 10 000 Kč do 20 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1b)	v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky (alkohol do 0,3 promile)	od 2 500 Kč do 20 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1c)	řídí vozidlo, nebo jede na	od 25 000 do 50 000 Kč,	

	zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky	zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let	
§ 125c/1d)	v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou	od 25 000 do 50 000 Kč, zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let	
§ 125c/1e)1.	řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění	od 25 000 do 50 000 Kč, zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let	
§ 125c/1e)2.	řídí motorové vozidlo a byl jí zadržen řidičský průkaz podle § 118b odst. 1	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1e)3.	řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 4 není k jeho řízení profesně způsobilá podle zvláštního právního předpisu 4) nebo na základě rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu nebo Švýcarské konfederace	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1e)4.	řídí motorové vozidlo a není držitelem platného posudku o zdravotní způsobilosti	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1e)5.	řídí motorové vozidlo a pozbyla jako řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropské unie, řidičského průkazu vydaného cizím státem nebo mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, právo k řízení motorového vozidla na území České republiky podle § 123c odst. 7	od 25 000 do 50 000 Kč, zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let	
§ 125c/1e)6.	řídí motorové vozidlo a řidičské oprávnění jí bylo pozastaveno podle §	od 5 000 Kč do 10 000 Kč, zákaz činnosti od šesti	

	95 nebo exekučním příkazem podle exekučního řádu	měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1f)1.	při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení	od 1 200 Kč do 2 500 Kč	do 1 000 Kč
§ 125c/1f)2.	při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více	od 5 000 Kč do 10 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1f)3.	při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 2 500 Kč
§ 125c/1f)4.	při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1	od 1 200 Kč do 2 500 Kč	do 1 000 Kč
§ 125c/1f)5.	při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí příkazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ □ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou,	od 2 500 Kč do 5 000 Kč nebo od 4 000 Kč do 7 500 Kč (spáchá-li 2krát a vícekrát za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců) zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 2 500 Kč
§ 125c/1f)6.	při řízení vozidla v rozporu s § 5 odst. 2 písm. f) neumožní chodci na přechodu pro chodce nerušené a bezpečné přejítí vozovky nebo nezastaví vozidlo před přechodem pro chodce v případech, kdy je povinna tak učinit, nebo ohrozí chodce	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 2 500 Kč

	přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje, nebo v rozporu s §5 odst. 2 písm. g) ohrozí chodce při odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci, při vjíždění na pozemní komunikaci nebo při otáčení a couvání,		
§ 125c/1f)7.	při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno,	od 5 000 Kč do 10 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1f)8.	při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 2 500 Kč
§ 125c/1f)9.	při řízení vozidla v rozporu s § 29 odst. 1 vjíždí na železniční přejezd v případech, kdy je to zakázáno	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců	
§ 125c/1f)10.	při řízení vozidla v provozu na dálnici nebo na silnici pro motorová vozidla se otáčí, jede v protisměru nebo couvá v místě, kde to není dovoleno podle § 36 odst. 1 písm. b), nebo	od 5 000 Kč do 10 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/1f)11.	při řízení vozidla neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě,	od 5 000 Kč do 10 000 Kč	do 5 000 Kč

§ 125c/1g)	v rozporu s § 43 poruší omezení jízdy některých vozidel	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 2 500 Kč
§ 125c/1h)	způsobí dopravní nehodu, při které je jinému ublíženo na zdraví	od 25 000 do 50 000 Kč zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let	
§ 125c/1i)1.	při dopravní nehodě v rozporu s § 47 odst. 2 písm. a) neprodleně nezastaví vozidlo	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 5 000 Kč
§ 125c/1i)2.	při dopravní nehodě v rozporu s § 47 odst. 3 písm. b) neohlásí dopravní nehodu policistovi,	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 5 000 Kč
§ 125c/1i)3.	při dopravní nehodě v rozporu s § 47 odst. 3 písm. f) neprokáže totožnost ostatním účastníkům nehody včetně sdělení údajů o vozidle, které mělo účast na dopravní nehodě	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 5 000 Kč
§ 125c/1i)4.	při dopravní nehodě v rozporu s § 47 odst. 4 písm. c) nedovoleně opustí místo dopravní nehody nebo se neprodleně nevrátí na místo dopravní nehody po poskytnutí nebo přivolání pomoci nebo po ohlášení dopravní nehody	od 2 500 Kč do 5 000 Kč zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců (spáchá-li 2 krát a vícekrát za 12 měsíců po sobě jdoucích)	do 5 000 Kč
§ 125c/1j)	v rozporu s § 3 odst. 6 použije antiradar	od 5 000 Kč do 10 000 Kč	do 5 000 Kč
§ 125c/1k)	jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona	od 1 500 Kč do 2 500 Kč	do 2 000 Kč

§ 125c/2	v rozporu s § 10 odst. 1 písm. d) přikáže nebo svěří samostatné řízení vozidla osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti	od 5 000 Kč do 10 000 Kč	do 5 000 Kč
§ 125c/3a)	v rozporu s § 8a odst. 1 písm. a) použije alkoholický nápoj nebo užije jinou návykovou látku během jízdy ve výcvikovém vozidle	od 10 000 Kč do 20 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/3b)	v rozporu s § 8a odst. 1 písm. b) vykonává činnost učitele autoškoly bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy ještě je pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky	od 10 000 Kč do 20 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/3c)	v rozporu s § 8a odst. 1 písm. c) vykonává činnost učitele autoškoly, ačkoliv je jeho schopnost k výkonu této činnosti snížena v důsledku jeho zdravotního stavu,	od 10 000 Kč do 20 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/3d)	fyzická osoba se přes výzvu dle § 8a odst. 2 písm. a) a b) odmítne podrobit vyšetření, zda při výkonu činnosti učitele autoškoly nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou	od 10 000 Kč do 20 000 Kč zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku	
§ 125c/4a)	fyzická osoba se v rozporu s § 87a odst. 1 nebo 2 nepodrobí dopravně psychologickému vyšetření	od 2 500 Kč do 5 000 Kč	
§ 125c/4b)	fyzická osoba v rozporu s § 94a odst. 2, § 113 odst. 1 nebo 2 nebo § 123c odst. 5 neodevzdá řidičský průkaz, mezinárodní řidičský průkaz nebo potvrzení o oznámení ztráty, odcizení,	od 2 500 Kč do 5 000 Kč	do 5 000 Kč

	poškození anebo zničení řidičského průkazu nebo v rozporu s § 6b odst. 4 neodevzdá osvědčení o registraci vozidla.		
--	--	--	--

Zdroj: Katalog pokut a bodů (2016), upraveno autorem

Příloha B Vzor exekučního příkazu na přikázání pohledávky z účtu

Obecní (městský) úřad:

Odbor: (popř. bez označení odboru)

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

Číslo jednací:

Adresy příjemců rozhodnutí:

a) poddlužník – poskytovatel platebních služeb (doručit dříve než dlužníkovi)

.....

b) dlužník.....

.....

.....

EXEKUČNÍ PŘÍKAZ

na přikázání pohledávky z účtu

Obecní úřad v, jako správce, podle § 178 odst. 1 a odst. 5 písm. a) a § 187 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), s použitím zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“),

I. nařizuje

daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu

dlužníka (jméno, příjmení rodné číslo, datum narození, bydliště) vedeného u

(název poskytovatele platebních služeb, IČ, sídlo)

k vymožení na v částce Kč, pro které je exekuce nařizována a také k vymožení příslušejícího zvýšení v částce Kč a exekučních nákladů v částce Kč.

II. příkazuje poddlužníkovi

(název poskytovatele platebních služeb, IČ, sídlo),

aby od okamžiku, kdy mu bude doručen tento exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácel peněžní prostředky z účtu dlužníka:

.....,

ze kterého se příkazuje pohledávka, neprováděl na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládal, a to až do výše nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, včetně exekučních nákladů dle § 183 odst. 1 daňového řádu. To se týká i peněžních prostředků, které dojdou na tento účet do 6 měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu (§ 190 odst. 2 daňového řádu).

Podle § 190 odst. 1 daňového řádu odpisem peněžních prostředků dlužníka z jeho běžného, vkladového nebo jiného účtu, vedeného v jakékoliv měně, do výše částek uvedených v exekučním příkazu a jejich vyplacením shora uvedenému správci daně:

na účet obce č., který je vedený u pobočky banky konstantní symbol variabilní symbol

daňová exekuce zaniká.

Dlužník nezaplatil ke dni shora uvedenému správci podle

1) vykonatelného rozhodnutí

pod položkou: číslo jednací: ke dni: částku ve výši Kč.

Částka vykázaných činí celkem..... Kč, a částka na příslušenství činí..... Kč. Náklady za nařízení exekuce vyčíslené ke dni podepsání tohoto exekučního příkazu činíKč.

Dlužník je v prodlení, neuhradí-li nejpozději v den její splatnosti.

Podle § 183 odst. 1 daňového řádu vzniká dlužníkovi vydáním exekučního příkazu povinnost na nákladech za nařízení daňové exekuce 2 % z celkové částky nedoplatků a celkové částky na úroku z prodlení, pro které je daňová exekuce nařízena, nejméně však 500 Kč a nejvýše 500 000 Kč. Náklady za nařízení exekuce vyčíslené ke dni podepsání exekučního příkazu činí 500 Kč. Exekuční náklady se vymáhají současně s nedoplatkem, pro který je exekuce nařízena (§ 182 odst. 4 a 6 daňového řádu).

Odůvodnění:

.....
.....
.....

Poučení:

Úřední osoby a osoby zúčastněné na jsou podle § 52 odst. 1 daňového řádu vázány povinností mlčenlivosti o tom, co se při správě daní dozvěděly o poměrech jiných osob. Za porušení povinnosti mlčenlivosti lze uložit pokutu podle § 246 daňového řádu až do výše 500 000 Kč.

Daňový dlužník ztrácí okamžikem, kdy je poddlužníkovi doručen exekuční příkaz, právo vybrat peněžní prostředky z účtu, použít tyto prostředky k platbám nebo s nimi jinak nakládat, a to do výše vymáhaného nedoplatku a příslušenství (§ 177 odst. 1 daňového řádu a § 304 odst. 3 o.s.ř.).

Nesplní-li poddlužník povinnost stanovenou mu exekučním příkazem a zákonem řádně a včas, má shora uvedený správce daně nárok na její splnění z prostředků tohoto poddlužníka; tento nárok shora uvedený správce daně uplatní podáním žaloby k soudu (§ 186 odst. 3 daňového řádu).

Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky (§ 178 odst. 4 daňového řádu).

(Datum podpisu rozhodnutí)

podpis úřední osoby

s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení

Příloha C Vzor exekučního příkazu na srážky ze mzdy a z jiných příjmů

Obecní (městský) úřad:

Odbor: (popř. bez označení odboru)

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

Číslo jednací:

Adresy příjemců rozhodnutí:

a) poddlužník – plátce mzdy/jiného příjmu

.....

b) dlužník.....

.....

EXEKUČNÍ PŘÍKAZ

na srážky ze mzdy/ z jiných příjmů

Obecní úřad v, jako správcepodle § 178 odst. 1 a odst. 5 písm. a) a § 187 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "daňový řád"), s použitím zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“),

I. nařizuje

daňovou exekuci srážkami ze mzdy / z jiných příjmu podle § 299 o.s.ř.

dlužníka (jméno, příjmení rodné číslo, datum narození, bydliště)

k vymožení na v částceKč, pro který je exekuce nařizována a také k vymožení příslušejícího zvýšení v částceKč a exekučních nákladů v částceKč

II. přikazuje

poddlužníkovi, (jméno, příjmení, rodné číslo, datum narození, bydliště/název , IČ, sídlo),

aby od okamžiku, kdy mu bude doručen tento exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce prováděl ze mzdy dlužníka/z jiného příjmu dlužníka stanovené srážky a nevyplácel sražené částky poddlužníkovi, a to až do výše nedoplatku, pro který je exekuce nařízena, včetně exekučních nákladů dle § 183 odst. 1 daňového řádu. Rozsah srážek je ve smyslu § 177 odst. 1 daňového řádu stanoven § 277 a násl. o.s.ř.

Podle § 187 odst. 2 a § 177 odst. 1 daňového řádu, § 283 a § 291 o.s.ř. je poddlužník povinen částky sražené ze mzdy nebo z jiného příjmu dlužníka (§ 299 o.s.ř.) vyplácet shora uvedenému správci

**na účet obce č., který je vedený u pobočky banky
konstantní symbol variabilní symbol**

a to jakmile jej shora uvedený správce vyrozumí, že tento exekuční příkaz nabyl právní moci.

Dlužník ztrácí dnem, kdy je poddlužníkovi doručen tento exekuční příkaz, právo na vyplacení té části mzdy nebo jiného příjmu dle § 299 o.s.ř., která odpovídá výši srážek (§ 177 odst. 1 daňového řádu, § 282 odst. 3 a § 299 o.s.ř.).

Dlužník nezaplatil ke dni shora uvedenému správci podle

1) vykonatelného rozhodnutí

pod položkou: číslo jednací: sestaveného ke dni: částku ve výši Kč.

2) vykonatelného rozhodnutí

pod položkou: číslo jednací: sestaveného ke dni: částku ve výši Kč.

Částka vykázaných činí celkemKč, z toho částka na příslušenství činíKč.

Náklady za nařízení exekuce vyčíslené ke dni podepsání tohoto exekučního příkazu činí Kč.

Podle § 177 odst. 1 daňového řádu a § 279 odst. 2 písm. d) o.s.ř. jsou pohledávky daní a poplatků přednostními pohledávkami.

Dlužník je v prodlení, neuhradí-li nejpozději v den její splatnosti.

Podle § 183 odst. 1 daňového řádu vzniká dlužníkovi vydáním exekučního příkazu povinnost na nákladech za nařízení daňové exekuce 2 % z celkové částky a celkové částky zvýšení, pro které je daňová exekuce nařízena, nejméně však 500 Kč a nejvýše 500 000 Kč. Exekuční náklady se vymáhají současně s nedoplatkem, pro který je exekuce nařízena (§ 182 odst. 4 a 6 daňového řádu).

Odůvodnění:

.....
.....
.....

Poučení:

Úřední osoby a osoby zúčastněné na jsou podle § 52 odst. 1 daňového řádu vázány povinností mlčenlivosti o tom, co se při dozvěděly o poměrech jiných osob. Za porušení povinnosti mlčenlivosti lze uložit pokutu podle § 246 daňového řádu až do výše 500 000 Kč.

Nesplní-li poddlužník povinnost stanovenou mu exekučním příkazem a zákonem řádně a včas, má shora uvedený nárok na její splnění z prostředků tohoto poddlužníka; tento nárok shora uvedený uplatní podáním žaloby k soudu (§ 186 odst. 3 daňového řádu).

Dlužník je povinen oznámit shora uvedenému správci daně vznik nároku na mzdu nebo jiný příjem (§ 299 o.s.ř.) u jiného poddlužníka i zánik nároku na mzdu nebo jiný příjem (§ 299 o.s.ř.) u dosavadního poddlužníka do 8 dnů ode dne, kdy nastaly tyto skutečnosti. Poddlužník je povinen do 8 dnů oznámit shora uvedenému správci daně, že:

- a) u něho nastoupil dlužník nově do práce,
- b) u něho přestal dlužník pracovat,
- c) dlužník nastoupil práci u jiného poddlužníka.

Za nesplnění těchto povinností může shora uvedený uložit dlužníkovi nebo poddlužníkovi pořádkovou pokutu do 50 000 Kč (§ 189 a § 177 odst. 1 daňového řádu a § 301 o.s.ř.).

Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky (§ 178 odst. 4 daňového řádu).

(Datum podpisu rozhodnutí)

podpis úřední osoby

s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení

Příloha D Vyrozumění o právní moci

Obecní (městský) úřad

odbor..... (popř. bez označení odboru)

Č.j.

Vyřizuje:..... č. dveří

Telefon:..... linka

V dne

Dlužník:

RČ/IČ.....

Poddlužník:

IČ.....

Sídlo.....

VYROZUMĚNÍ

o nabytí právní moci exekučního příkazu

Podepsaný správce daně Vás v souladu s § 186 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze daňový řád),

vyrozumívá,

že jím dne, vydané rozhodnutí Exekuční příkaz č. j. nabylo právní moci dle ustanovení § 103. odst. 1 daňového řádu dne

V dne

otisk

úředního

razítka

.....
podpis pověřeného pracovníka správce místních poplatků

s uvedením jména, příjmení a funkce

Zdroj: Pardubický kraj (2016), upraveno autorem

Příloha E Vzor rozhodnutí o zastavení daňové exekuce

Obecní (městský) úřad:

Odbor: (popř. bez označení odboru)

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

Číslo jednací:

Adresy příjemců rozhodnutí:

a) dlužník

.....

b) další příjemci rozhodnutí.....

.....

ROZHODNUTÍ
o zastavení daňové exekuce *)

Obecní úřad v, jako správce, **rozhodl** podle § 181 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), ve věci....., **takto:**

Varianta I

Daňová exekuce(označení způsobu daňové exekuce) nařízená exekučním příkazem, č. j. ze dne, k vymožení ve výšiKč,

se z a s t a v u j e .

Varianta II

Daňová exekuce (označení způsobu daňové exekuce) nařízená exekučním příkazem č. j. ze dne, k vymožení ve výšiKč,

se k vymožení nedoplatku v částce Kč....., z a s t a v u j e .

Odůvodnění:

.....
.....
.....

Poučení:

Úřední osoby a osoby zúčastněné na jsou vázány povinností mlčenlivosti o tom, co se při správě daní dozvěděly o poměrech jiných osob. To neplatí pro daňový subjekt, pokud jde o informace získané nebo použité při správě jeho daní (§ 52 odst. 1 daňového řádu). Fyzická osoba, která je vázána povinností mlčenlivosti za podmínek stanovených daňovým zákonem, se dopustí přestupku, pokud tuto povinnost poruší. Za přestupek lze uložit pokutu do 500 000 Kč (§ 246 odst. 1 a 2 daňového řádu).

Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky (§ 181 odst. 4 daňového řádu).

(Datum podpisu rozhodnutí)

podpis úřední osoby

s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení

**) z moci úřední nebo na návrh dlužníka*

Zdroj: Liberecký kraj (2016), upraveno autorem

Příloha F Žádost o splátky

Obecní (městský) úřad:

Odbor: (popř. bez označení odboru)

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

Číslo jednací:

V dne.....

Dlužník:

RČ/IČ.....

Žádost o rozložení úhrady

podle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád

Já, níže podepsaný (á), nar.,

trvale bytem,

doručovací adresa,

žádám o povolení splátek podle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád:

Rozhodnutí čj. :, v celkové výši Kč,

z důvodů :

Navrhuji splátky ve výši

Další podmínky:

Doložení příjmů žadatele (potvrzení o příjmu, kopie daňového přiznání, potvrzení sociálního odboru, důchodový výměr, kopie živnostenského listu atd.)

Poučení o podmínkách povolení (ztráta výhody splátek) :

Nesplněním kterékoliv podmínky splátek (tj. není-li splátka ve stanovené výši a stanovené lhůtě uhrazena ve prospěch výše uvedeného účtu), stává se splatným a vymahatelným celý dluh jednorázově.

Město si vyhrazuje právo požadovat vyšší splátky nebo povolení splátky odvolat, jestliže se majetkové nebo výdělkové poměry žadatele podstatně zlepší.

Beru na vědomí, že žádost o rozložení úhrady mého nedoplatku podléhá podle zák. č. 634/2004., o správních poplatcích, správnímu poplatku ve výši 400,- Kč.

Současně prohlašuji, že jsem plně srozuměn s výše uvedenými podmínkami, zejména s důsledky ztráty výhody splátek.

.....

podpis žadatele

Zdroj: Liberecký kraj (2016), upraveno autorem